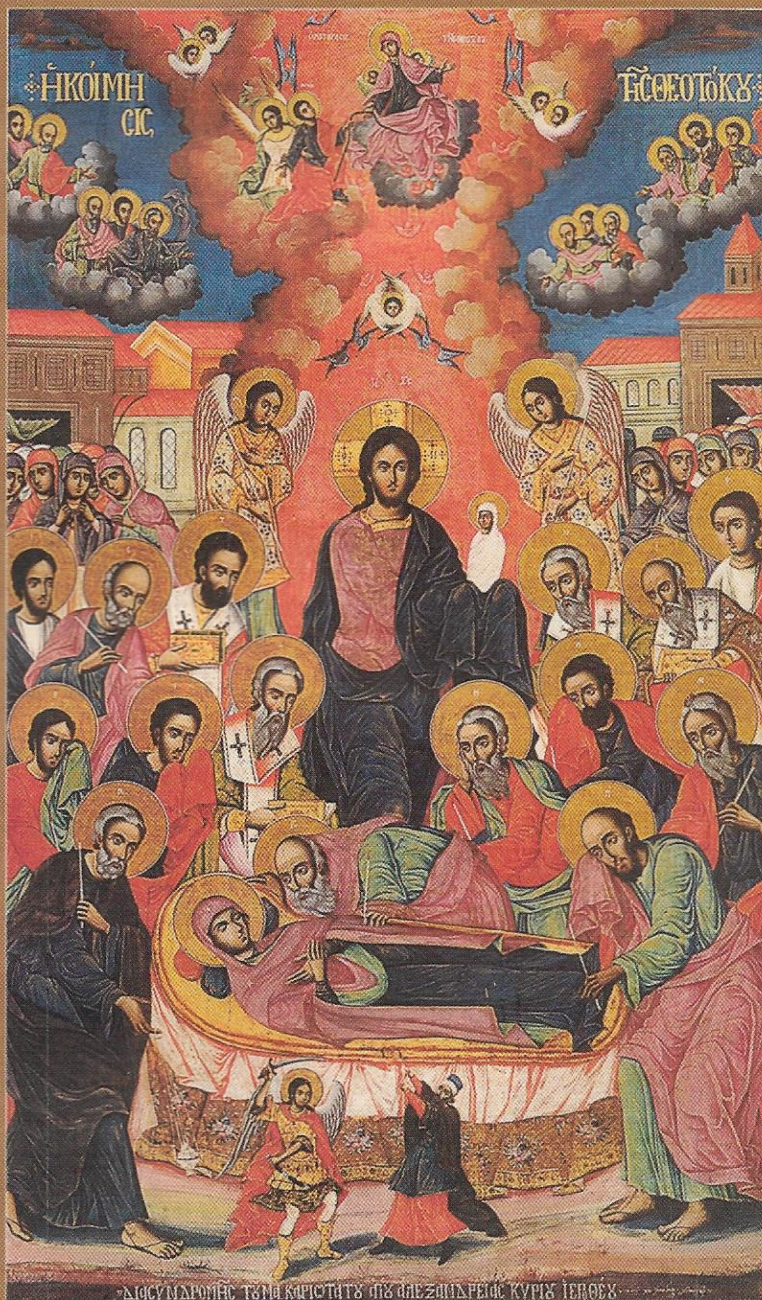
Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β΄ ΘΕΣΣΑΛ. Β΄ 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὀρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ - ΕΤΟΣ 59ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 959 - ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ΄ ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὄργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ΄ ἔτος 59ο Τεῦχος 959
Ἰούλιος-Αὔγουστος 2009

Ἱδρυτής:
Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:
Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

Διευθυντής:
† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:
† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

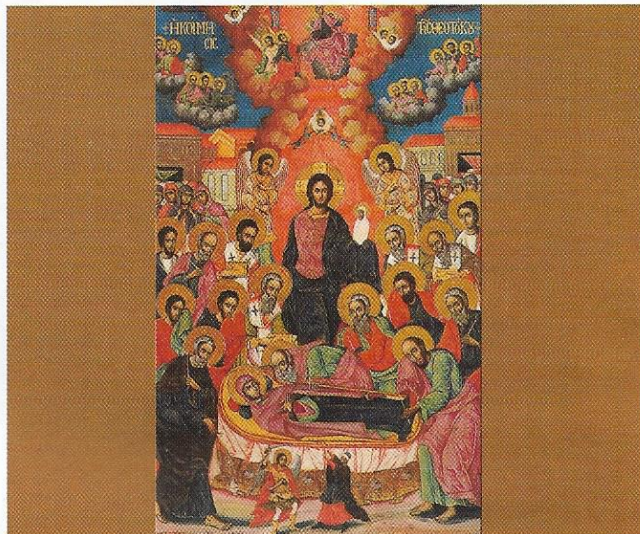
Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων
Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 $ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr
Ἐκτύπωσις: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033
www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
είς τήν διεύθυνσιν.

Εἰκών Ἐξωφύλλου:
Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ἐάν σέ μία μικρή βάρκα βάλει κάποιος λίγες, ἀλλά μεγάλες πέτρες, θά βυθισθεῖ. Τό ἴδιο καί ἐάν γεμίσει τή βάρκα μέ λεπτή καί ψιλή ἄμμο. Παρομοίως καί ἡ ψυχή κολάζεται καί ἀπό τά μεγάλα θανάσιμα ἁμαρτήματα καί ἀπό τά μικρά συγγνωστά».

(Ἅγιος Νικόδημος Ἁγιορείτης, «Πνευματικά Γυμνάσματα»)

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ 2009

Γιά ὄγδοη συνεχόμενη χρονιά ἐλειτούργησαν καί φέτος οἱ ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης μέ τήν εὐλογία καί ἐπιστασία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Μαξίμου.

Οἱ δύο κατασκηνωτικές περίοδοι ἀγοριῶν καί κοριτσιῶν φιλοξενήθηκαν φέτος στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ δασικοῦ χωριοῦ Δρυάδες τοῦ Δήμου Ἰτάμου, νότια τῆς λίμνης τοῦ Πλαστήρα μέσα σέ πυκνό ἐλατοδάσος καί σέ ὑψόμετρο 1.000 μ.

Στό ἡμερήσιο πρόγραμμα, πέραν τῶν συνήθων ἀθλητικῶν δραστηριοτήτων, περιλαμβάνονταν ἐξορμήσεις στό δάσος μέ περιβαλλοντικό χαρακτήρα, ἀγῶνες τοξοβολίας, ἱππασία καί καγιάκ στή λίμνη. Εἶχαν δέ οἱ κατασκηνωτές τήν εὐκαιρία νά ἐπισκεφθοῦν τίς ἱστορικές Ἱ. Μονές Παναγίας καί Ἁγ. Τριάδος, ὅπου στήν τελευταία προσκύνησαν τήν κάρα τοῦ Ἁγ. Στυλιανοῦ καί ἔψαλλαν στό παμπάλαιο καθολικό τήν παράκληση τοῦ Ἁγίου.

Σκοπός τῶν Κατασκηνώσεων δέν εἶναι νά προσφέρουν μόνον ξεγνιασιά καί σωματική ἀναψυχή στά παιδιά καί στούς ἐφήβους τῆς σύγχρονης κοινωνίας, ἀλλά καί πνευματική ἐν Χριστῷ διαπαιδαγώγηση. Τό πρωΐ ἐτελεῖτο καθημερινά σύντομη ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καί ἀκολουθοῦσε ὁμιλία καί πνευματική συζήτηση, ἐνῶ τό βράδυ ἐτελεῖτο ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου κάτω ἀπό τόν ἔναστρο οὐρανό. Στό τομέα αὐτό, σημαντική ἦταν ἡ καθημερινή καί καθ' ὅλη τήν διάρκεια τοῦ 24ώρου παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου στό χῶρο τῶν κατασκηνώσεων. Τίς κατασκηνώσεις ἐπισκέφθηκε ὁ Θεοφ. Μαραθῶνος κ. Φώτιος καί ἐκ περιτροπῆς, σέ καθημερινή βάση, οἱ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως, π. Γρηγόριος Πρυνιάς καί π. Δημήτριος Μίγδος.

Στίς κατασκηνώσεις τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ μικροί κατασκηνωτές ζοῦν τήν ὄμορφη ὁμαδική καί πνευματική ζωή μέ ὑπεύθυνους ἀρχηγούς καί ὁμαδάρχες πού προσφέρουν οἰκειοθελῶς καί μέ ἀνιδιοτέλεια τίς ὑπηρεσίες τους γιά τήν σωματική καί (προπαντός τήν) πνευματική οἰκοδομή τῶν μικρῶν παιδιῶν.

(Ψευδο)Προφητείας Παϊσίου τό ἀνάγνωσμα...

Εἰς τήν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερην Ὥραν» τῆς 6-8-2009 (ν.ἡ.) ἀναγράφεται τό ἀκόλουθον δημοσίευμα ὑπό τίτλον «Ὁ Γράψας, ὁ Παΐσιος καί ἡ Προφητεία!»:

«Γιά τόν στρατηγό Δ. Γράψα ὑπῆρχε ἄλλη Προφητεία. Τήν φοβήθηκαν.

Ἀπό καιρό κυκλοφορεῖ ἡ προφητεία τοῦ γέροντα Παΐσιου... Βέβαια, ἄλλο προφητεία, ἄλλο πραγματικότητα... Ἀλλά, κάπου ὑπάρχει μία ἄκρη! Ἐδῶ καί ἕνα χρόνο (περίπου) διασταυρώνουμε ἀπό πάρα πολλές πηγές ἕνα γεγονός πού ἔγινε μεταξύ τοῦ π. Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου καί τοῦ κ. Στρατηγοῦ Δημητρίου Γράψα, ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἄμυνας (ΓΕΕΘΑ).

Ὁ Στρατηγός
κ. Δημήτριος Γράψας

Συγκεκριμένα, ὁ π. Παΐσιος εἶπε στόν κ. στρατηγό ὅτι θά... πάει στήν Πόλη σάν ἐλευθερωτής:

...Μία παρέα στρατιωτικῶν περίμενε στόν φράχτη τοῦ γέροντα, στήν Παναγούδα. Σήκωσαν τά μάτια καί κοίταξαν τόν γέροντα νά ἔρχεται πρός τό μέρος τους. Ἄνοιξε τήν συρματένια πόρτα τοῦ φράχτη καί τούς καλωσόρισε. Τούς ἔβαλε νά καθίσουν κάτω ἀπό ἕνα δέντρο καί ἄρχισε τήν συζήτηση μαζί τους.

Κάποια στιγμή, ἕνας ἀπό τήν παρέα τοῦ εἶπε:

- Δέν ἀντέχω ἄλλο γέροντα. Θά παραιτηθῶ ἀπό τό στράτευμα...

Ὁ γέροντας γύρισε, τόν κοίταξε καί τοῦ εἶπε:

- Ἐσύ δέν θά παραιτηθεῖς. Ἐσύ θά εἶσαι ὁ ἀρχηγός τῆς ἄμυνας τῆς χώρας μας ὅταν θά μᾶς ἐπιτεθοῦν οἱ Τοῦρκοι...

Ὅλοι κοιτάχτηκαν γεμάτοι ἔκπληξη.

- Καί πότε θά γίνει γέροντα αὐτό; Τόν ρώτησαν...

- Ὅταν θά εἶναι ὁ καιρός γιά τά σπανάκια... τούς εἶπε καί ἄλλαξε τήν κουβέντα...

Ἔχουν περάσει χρόνια πολλά ἀπό τότε, ὁ γέροντας Παΐσιος «κοιμήθηκε» καί ὁ ἀξιωματικός παρέμεινε στό στράτευμα καί προόδευσε.

Εἶναι ὁ μέχρι καί τήν Πέμπτη 6 Αὐγούστου ἀρχηγός ΓΕΕΘΑ, ὁ κ. Γράψας...»

Φυσικά «ὁ καιρός γιά τά σπανάκια» παρῆλθεν καί ὁ Στρατηγός κ. Γράψας ἔχει ἤδη ἀποστρατευθεῖ. Ὅμως οὔτε οἱ Τοῦρκοι ἐπετέθησαν εἰς τήν χώραν μας, οὔτε ὁ κ. Γράψας εἶναι πλέον ἀρχηγός τοῦ στρατεύματος. τοιουτοτρόπως ἡ προφητεία τοῦ προβαλλομένου ἀπό τούς νεημερολογίτας ὡς ἁγίου Γέροντος Παϊσίου, ἀπεδείχθη ψευδής.

Ὁ γέρων Παΐσιος ὑποδεχόμενος τόν κ. Βαρθολομαῖον ἐν Ἁγίῳ Ὄρει καί ἀποκαλῶν αὐτόν ὡς τόν «καλύτερον Πατριάρχην»!

Εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην ἀναφέρει: *«Ἐάν δέ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· πῶς γνωσόμεθα τό ρῆμα, ὅ οὐκ ἐλάλησε Κύριος; Ὅσα ἐάν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος τῷ ὀνόματι Κυρίου, καί μή γένηται καί μή συμβῇ, τοῦτο τό ρῆμα ὅ οὐκ ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος, οὐκ ἐφέξεσθε αὐτοῦ.»* (Δευτερον. ΙΗ΄ 22). Ἐπί τό ἁπλούστερον (ἑρμηνευτική ἀπόδοσις Ἰ. Κολιτσάρα): «Ἐάν σοῦ γεννηθῇ ἀπορία καί διαλογισθῇς, πῶς θά ξεχωρήσω ἐγώ τόν λόγον πού ὁ Κύριος ἐλάλησε ἀπό τά λόγια τοῦ ψευδοπροφήτου; σέ πληροφορῶ ὅτι **ὅσα θά προείπῃ** ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἕνας προφήτης **καί δέν πραγματοποιηθῇ** ἐκεῖνο τό ὁποῖον εἶπε, νά σκεφθῇς ὅτι εἰς ἐκεῖνον τόν προφήτην δέν ὡμίλησεν ὁ Κύριος. Ἀσεβῶς καί ψευδῶς ἐλάλησεν. **Αὐτόν τόν Προφήτην δέν θά τόν σεβασθῆτε καθόλου, οὔτε καί θά τόν λυπηθῆτε».**

Πρός τούς σεβ. κληρικούς τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κειμένου

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ κατά τοῦ οἰκουμενισμοῦ

Τοῦ ὁμότιμου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννου ΚΟΡΝΑΡΑΚΗ

Γέροντα Ἰωσήφ, Ἁγίου Ὄρους,
π. Γ. Μεταλληνό, π. Θ. Ζήση,
π. Μάρκον Μανώλη καί π. Σαράντη Σαράντο.

Ἔλαβα καί ἀνέγνωσα μέ ἰδιαίτερη προσοχή, τόσο τό κείμενο τῆς παρακλήσεώς σας νά συμμετάσχω στήν ἀντιοικουμενιστική σας προσπάθεια, ὅσο καί ἐκεῖνο τῆς διακηρύξεώς σας.

***

Στό κείμενο τῆς παρακλήσεώς σας, ἀπευθύνεσθε προσωπικῶς καί ὀνομαστικῶς στόν ὑποφαινόμενο, καί σημειώνετε:

«Σᾶς παρακαλοῦμε θερμά, ἐφ' ὅσον συμφωνεῖτε μέ τό περιεχόμενο τῆς ὁμολογίας, νά προσυπογράψετε τό κείμενο, προκειμένου νά χαροποιήσουμε ἔτσι καί νά καθησυχάσουμε τούς πιστούς, πού ἀγωνιοῦν γιά τά τεκταινόμενα καί ἀναμένουν λόγους ἀληθείας».

Σκοπός, λοιπόν, τῆς ἀντιοικουμενιστικῆς σας προσπάθειας εἶναι ἡ καθησύχαση τῶν πιστῶν γιά τήν συνεχῆ ἰσχυροποίηση τῆς οἰκουμενιστικῆς λαίλαπας στόν χῶρο τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καί ἡ καθησύχασίς τους ὅτι, ἐσεῖς ἐγγυᾶσθε τήν προστασία τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τίς καταστροφικές, γι' αὐτήν, συνέπειες τῆς οἰκουμενιστικῆς δραστηριότητος τῶν Ὀρθοδόξων ταγῶν της.

Δυστυχῶς, σᾶς δηλώνω ὅτι, **δέν μπορῶ νά προσυπογράψω τό κείμενο,** τό ὁποῖο ἐσεῖς χαρακτηρίζετε ὡς «Ὁμολογία Πίστεως», ἐπειδή ἡ ὁμολογία αὐτή δέν γίνεται μέ τούς ὅρους καί τίς ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τῆς ἁγιοπνευματικῆς πατερικῆς παραδόσεως τοῦ μαρτυρίου αἵματος καί ψυχῆς, μέ τό ὁποῖο, καί μόνον, οἱ θεῖοι Πατέρες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, «ὅλην συλλεξάμενοι ποιμαντικήν ἐπιστήμην καί θυμόν ἱερόν κινήσαντες, τούς βαρεῖς ἐξεδίωξαν καί λοιμώδεις λύκους τῶν αἱρέσεων, ἐκσφενδονήσαντες αὐτούς, μέ τήν σφενδόνα τοῦ πνεύματος, ἔξω του τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος», κατά τόν ὑμνογράφον τῆς Ἐκκλησίας!

Οἱ βαρεῖς λύκοι, λοιπόν, τῶν αἱρέσεων, καί, μάλιστα, τῆς λοιμώδους νόσου τῆς οἰκουμενιστικῆς παναιρέσεως, **δέν ἐξορκίζονται μέ ἕναν χαρτοπόλεμο ἀντιαιρετικῶν κειμένων** -ἀνιαρό καί ἀνίερο, ὁ ὁποῖος χαρτοπόλεμος, κάθε φορά, πληροφορεῖ τό ποίμνιο, ἁπλῶς, τί εἶναι ἡ αἵρεσις καί ποιά καταστροφικά ἀποτελέσματα προκαλεῖ στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας!

Μέχρι σήμερα, ἔχει κυκλοφορήσει μεγάλος ἀριθμός τέτοιων κειμένων, ἀπό τήν ἡγουμενική διοίκηση τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀπό τήν δική σας ὁμάδα κληρικῶν καί μοναχῶν, ἀλλά καί ἀπό ἄλλες ἀντιοικουμενιστικές προσπάθειες.

Ἔχει χυθεῖ πολύ μελάνι καί ἔχει ξοδευθεῖ πολύ χαρτί, γιά τά ἴδια θέματα, τό ἴδιο μοτίβο, τό δῆθεν «μαχητικό», χωρίς κανένα οὐσιαστικό ἀποτέλεσμα εἰς βάρος τῶν ἐκκλησιαστικῶν οἰκουμενιστῶν.

Ὁ Οἰκουμενισμός προχωρεῖ στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας καί συνεχῶς ἰσχυροποιεῖται, ἐπειδή ἀκριβῶς δέν θίγονται οἱ ὀρθόδοξοι οἰκουμενιστές, ἀφοῦ **δέν ἀποκαλύπτονται τά ὀνόματά τους.**

Γι' αὐτό καί δέν ἀνησυχοῦν καί εἶναι σίγουροι ὅτι θά κερδίσουν τούς στόχους τους, χάρη στή δική σας ἀνημποριά νά ἀγωνισθεῖτε θεοφιλῶς μέ τό πνεῦμα τῆς θυσιαστικῆς σταυρώσιμης μαρτυρίας.

***

Στήν πρός ἐμέ πρόσκλησή σας, γράφετε:

«Ὑπέρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγωνίσθηκαν καί ὁμολόγησαν, πολλά παθόντες, Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καί Ὁμολογηταί».

Ἐσεῖς, τί πάθατε, μέχρι σήμερα;

Ἡ ἀντιοικουμενιστική σας προσπάθεια περιορί-

ζεται στά ὅρια τῆς ἀσφαλείας σας, ὥστε νά μείνετε ἀνέγγιχτοι ἀπό συνέπειες δυσάρεστες γιά σᾶς.

Παράδειγμα: στήν σ. 17 τοῦ κειμένου σας, γράφετε:

«Αὐτήν τήν παναίρεση (τοῦ Οἰκουμενισμοῦ) ἔχουν ἀποδεχθεῖ ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων πολλοί πατριάρχες, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί».

Ποιοί εἶναι αὐτοί;

Δέν τούς κατονομάζετε, ὅπως ὀφείλατε νά τό κάνετε.

Σύμφωνα, μάλιστα, μέ εἰλημμένη ἀπόφαση τῆς συνάξεως τῶν κληρικῶν καί μοναχῶν.

Σᾶς ὑπενθυμίζω τά γεγονότα:

Μετά ἀπό κάποιο χρόνο ἀπό τό ἀνοσιούργημα τῆς παπικῆς εἰσβολῆς στό Φανάρι, μέ τίς εὐλογίες καί τήν σύμπραξη τοῦ Πατριάρχου, συνῆλθε ἡ Ὁμάδα, παρόντος τοῦ ὑποφαινομένου, στό Πήλιο, στό Μετόχι τῆς ἁγιορείτικης Μονῆς τῆς Λαύρας, γιά νά μελετήσει τούς νέους στόχους της.

Στήν ὅλη σύναξη, κυριάρχησε ὁμοφώνως ἡ πρόταση νά συνταχθεῖ ἕνα κείμενο, στό ὁποῖο, ἐπιτέλους, νά ἀποκαλύπτονται ὅλα τα ὀνόματα τῶν Οἰκουμενιστῶν Ὀρθοδόξων.

Στήν σύναξη αὐτή, ἐπιτρέψατε καί σέ πολλούς λαϊκούς νά παραστοῦν, ἄνδρες καί γυναῖκες, οἱ ὁποῖοι ἐνθουσιάσθηκαν μέ τήν πρόταση αὐτή καί τήν ἐπικρότησαν, ὅλοι οἱ παρόντες.

Ἀπήλθαμε ἀπό τόν χῶρο τῆς συνάξεως ἐκείνης, τελοῦντες ἐν ἀναμονῇ λήψεως τοῦ κειμένου αὐτοῦ, προκειμένου νά τό ὑπογράψουμε, γιά νά κυκλοφορήσει τό συντομώτερον.

Ὅμως, ὁ καιρός περνοῦσε καί καμμία κίνηση δέν ἐφαίνετο πουθενά, γιά τήν συνέχεια τῆς ζωῆς τῆς Ὁμάδος κληρικῶν καί μοναχῶν.

Οὔτε κάποιο κείμενο εἶχε ἀποσταλεῖ.

Ἔτσι, ἡ δραστηριότητα τῆς Ὁμάδος περιῆλθε στήν ἀβεβαιότητα καί στήν ἀκινησίαν γιά μακρό χρονικό διάστημα.

Τό μάκρος αὐτῆς τῆς ἀκινησίας καί τῆς σιωπῆς, καί ἤδη, ἡ ματαίωση τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀναμενομένου κειμένου μέ τά ὀνόματα τῶν οἰκουμενιστῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἔδειχνε πειστικῶς ὅτι, ἤδη ἔληγε πλέον ἡ δραστηριότητα τῆς Ὁμάδος!

Τί μπορεῖ νά συνέβη;

Ἡ ἀπορία αὐτή λύθηκε στόν ὑποφαινόμενο, ὅταν, τόν Σεπτέμβριο τοῦ περασμένου ἔτους (8.8.2008), δημοσιεύθηκε, στόν ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΥΠΟ, πρωτοσέλιδο ἄρθρο ἑνός ἐξ ὑμῶν, μέ θέμα «Ὀρθόδοξοι Ἀντιστάσεις».

Στήν πρώτη παράγραφο τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ μέ τίτλο «1. Ἀποδυναμώθηκαν οἱ ἀγωνιστές», γράφει:

«Ὑπάρχει διάχυτη ἡ αἴσθηση ὅτι οἱ ὀρθόδοξες ἀντιστάσεις στήν συνεχιζόμενη λαίλαπα τοῦ συγκριτιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἔχουν μειωθεῖ· ἐλάχιστες φωνές ἀκούγονται πλέον. Δυναμικά καί συγκροτημένα σύνολα, ἀποτελούμενα ἀπό παραδοσιακούς κληρικούς καί μοναχούς, τά ὁποῖα ἀγωνίσθηκαν μέ σθένος, παρρησία καί ὁμολογιακή διάθεση, καί τά ὁποῖα μέ ὑπογραφές κειμένων, διοργάνωση συνεδρίων, ὁμιλίες καί ἄλλες ἐκδηλώσεις, προσπάθησαν νά κρατήσουν ἄγρυπνη τήν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία, δέν ἐμφανίζονται στό προσκήνιο· μοιάζει σάν νά ἔχουν ἀποδυναμωθεῖ ἐσωτερικά, σάν νά ἔχουν παραιτηθεῖ ἀπό τόν ἀγώνα».

Ἦταν φανερό γιά τί μιλοῦσε τό ἄρθρο: Γιά τήν «κηδεία» τῆς Ὁμάδος.

Ἀποδίδοντας τήν εὐθύνη γιά τήν σιωπή στά μέλη της.

Ἔπρεπε ἡ Ὁμάδα νά διαλυθεῖ, γιά νά ἡσυχάσουν οἱ οἰκουμενιστές ἐκκλησιαστικοί ταγοί!

Ἄν ξαναζωντάνευσε ἡ δραστηριότητα τῆς Ὁμάδος κληρικῶν καί μοναχῶν, μέ νέο **χαρτοπόλεμο,** αὐτό ὀφείλεται σέ λόγους τούς ὁποίους πρέπει, πρός τό παρόν, νά ἀποσιωπήσω!

Αὐτό, πάντως, τό πνεῦμα, πού ἐπικρατεῖ στό σύνολο τῶν ὑπευθύνων της Ὁμάδος αὐτῆς, ἀποκαλύπτεται στήν ἀνουσιότητα τῆς ἀντιοικουμενιστικῆς προσπάθειας. Στήν κενότητα τῆς μαρτυρίας της καί **στό ἀτελεσφόρητο, γενικά, τοῦ ἀγῶνος της. Χαρτοπόλεμος καί τίποτε ἄλλο!**

Γιά τό θεαθῆναι μόνον!

Τό γεγονός ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τήν σ. 17 τῆς διακηρύξεως.

Γράφετε, σεβαστοί πατέρες, ὅτι οἱ οἰκουμενιστές

πατριάρχες καί λοιποί, αὐτήν τήν παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ:

«Τήν διδάσκουν "γυμνῇ τῇ κεφαλῇ", τήν ἐφαρμόζουν καί τήν ἐπιβάλλουν στήν πράξη κοινωνοῦντες παντοιοτρόπως μέ τούς αἱρετικούς, μέ συμπροσευχές, ἀνταλλαγές ἐπισκέψεων καί ποιμαντικές συνεργασίες»!

Μέ τό κείμενο αὐτό, περιγράφετε κατά λέξη τόν ΙΕ΄ κανόνα τῆς πρωτοδευτέρας, ὁ ὁποῖος σᾶς δίνει τό δικαίωμα **νά διακόψετε τό μνημόσυνο** τῶν πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων καί ἐπισκόπων.

Δέν τό κάνετε ὅμως, καί δέν θά τό κάνετε ποτέ!

Ἐν τούτοις, μέ τήν στάση σας αὐτή, παραλογίζεσθε.

Διότι ἀποφαίνεσθε ὅτι, οἱ οἰκουμενιστές «θέτουν ἑαυτούς ἐκτός της Ἐκκλησίας», ἐφ' ὅσον παραβαίνουν κανόνες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλά, ἄραγε, εἶναι ἐντός τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἱερεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι **καταγγέλλουν ἀνωνύμως, ἁπλῶς μέ χαρτοπόλεμο** -ἀνιαρό καί ἀνίερο-, πατριάρχες, ἀρχιεπισκόπους καί ἐπισκόπους;

Ἐπιπλέον, τούς ἀναγνωρίζουν, τούς κάνουν, κάποτε, καί δῶρα, καί δημοσίως τούς χαρακτηρίζουν ὀρθοδόξους θεολόγους;

Τήν στιγμή πού δέν κάνουν οἱ ἴδιοι χρήση τοῦ κανόνος πού γνωρίζουν, ἀλλά συμπορεύονται μέ αὐτούς, τούς ὁποίους ἀναγνωρίζουν καί καταγγέλλουν ὡς οἰκουμενιστές, **πρέπει νά μήν εἶναι, καί αὐτοί, μέλη τῆς Ἐκκλησίας.**

Θά ἦσαν μέσα στήν Ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον θά διέκοπταν τό μνημόσυνο τῶν οἰκουμενιστῶν προϊσταμένων τους· καί, τότε, σύμφωνα μέ τόν κανόνα αὐτόν, θά ἦσαν «ὀρθόδοξοι μετά τιμῆς τῆς πρεπούσης», ἐπειδή:

«οὐχί σχίσμα ἐπροξένησαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν μέ τόν χωρισμόν αὐτό, ἀλλά μᾶλλον ἐλευθέρωσαν τήν Ἐκκλησίαν ἀπό τό σχίσμα καί τήν αἵρεσιν τῶν ψευδοεπισκόπων αὐτῶν» (Πηδ. σ. 358).

Σεβαστοί Πατέρες!

Τό βασικό πρόβλημα τῆς ὑπάρξεώς μας εἶναι σέ ποιό μέτρο ἀληθεύει ἡ ζωή μας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ὁ Χριστός, ἡ κατ' ἐξοχήν ἀνυπέρβατη ἀλήθεια, μᾶς ὑποχρεώνει, ἐφ' ὅσον θέλουμε «ὀπίσω αὐτῆς περιπατεῖν», νά ἀληθεύουμε ἐν παντί.

Ὅταν δέν τό κάνουμε, «παίζουμε ἐν οὐ παικτοῖς», στό τραπέζι τῶν εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν.

Οἱ σκοτεινές μεθοδεύσεις, ἡ κάλυψη τῆς ἀληθείας μέ τό καπέλο τοῦ ψεύδους, οἱ διπλωματίες καί οἱ ποικίλες σκοπιμότητες αὐτοπροστασίας, δέν ἐξαγιάζονται **μ' ἕναν χαρτοπόλεμο ἀντιαιρετικῶν κειμένων,** μονόδρομο, στόν ἀγώνα τῆς Ὁμολογίας!

Αὐτόν τό μονόδρομο **ἀδυνατῶ νά προσυπογράψω** στήν προχωρημένη ὥρα τῆς ζωῆς μου, πού μέ πλησιάζει στήν κρίση τοῦ Θεοῦ!

Ἰωάννης Κορναράκης
Περιοδικό "ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ",
Ἰουλίου 2009

Τό προηγούμενον ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰωάννη Κορναράκη ἀνεδημοσιεύσαμε αὐτούσιον (ἐπισημάναντες δι' ἐντόνων στοιχείων σημεῖα τινά) διότι καλύπτει ἀπολύτως τάς θέσεις τῶν Γ.Ο.Χ. Ὁ Οἰκουμενισμός δέν ἀντιμετωπίζεται διά τοῦ χαρτοπολέμου, ἀλλ' ἀπαιτεῖ τῆν ἐφαρμογήν τοῦ ΙΕ΄ Κανόνος τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου: διακοπήν τοῦ μνημοσύνου. Αὐτό δηλαδή τό ὁποῖον ἔπραξαν οἱ Γ.Ο.Χ. καί οἱ Ζηλωταί ἁγιορεῖτες ἀπό τό 1924 μέχρι σήμερον διαγνώσαντες ἐγκαίρως τόν κίνδυνον τῆς ἐκφραγκεύσεως τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐδῶ καί ὀκτώ δεκαετίας διακηρύττουν ὅτι «ἡ ἑορτολογική καινοτομία ἐγένετο διά λόγους οἰκουμενικούς», ἤτοι οἰκουμενιστικούς.

***

Σχετική μέ τό θέμα εἶναι καί ἡ ἐπιστολή τοῦ π. Ἀθανασίου Τσιότρα, ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφ. Ἠλιοῦ Βερδικούσης, τήν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἀκολούθως:

Πρός π. Θεόδωρον Ζήσην καί τούς ὑπογράψαντας τήν «Ὁμολογίαν Πίστεως»

Διαβάζοντας στόν «Ὀρθ. Τύπο» (7-8-09) τό ἄρθρο «Ὁμολογία Πίστεως», στήν παράγραφο 5 («Πανορθόδοξες ἀποφάσεις ὄχι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά ὁμάδος Οἰκουμενιστῶν»), σημειώνεται ὅτι ἀπειλεῖται καί πάλιν μέ νέο σχίσμα ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἕνεκα τοῦ ἐκρηκτικοῦ θέματος τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ὡς συνέβη «μετά τήν ἄνευ συνοδικῆς

ἐπίσης ἀποφάσεως ἡμερολογιακή μεταρρύθμιση».

Διερωτώμεθα, ὅμως, πάτερ Θεόδωρε. ἐάν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης πίστεως (ὡς σήμερον) κάποιοι ἀποτειχίζονται, εἶναι σχίσται, καθίστανται σχισματικοί; Εἶναι σχισματικοί οἱ ἀποτειχισθέντες ἀντιτιθέμενοι στήν

λαίλαπα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τήν «μεγάλην αἵρεσιν», γιά νά διαφυλάξουν τήν Ὀρθοδοξίαν κατά τούς Πατέρας, ἤ οἱ «ὁμάδες τῶν Οἰκουμενιστῶν», ὅπως γράφετε, πού ἔχουν ἁλώσει πολλούς ἐκ τῶν Πατριαρχῶν καί Ἀρχιερέων, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τήν περίφημον «Ἐγκύκλιον» τοῦ 1920, καί μέ πρῶτον βῆμα τήν ἡμερολογιακήν μεταρρύθμισιν;

Τά γραφόμενά σας, πάτερ Θεόδωρε, εἶναι μία βοῶσα ἀλήθεια πατερικῆς χροιᾶς, ἀλλά ἀπαιτεῖται κατά τήν γνώμη μας, κατά τούς ἱερούς κανόνας μᾶλλον, πράξι, ἤτοι «ἀποτείχισι». Μή λησμονῆτε τό «Ὁ κοινωνῶν ἀκοινωνήτῳ, ἀκοινώνητος ἔστω»...

Ἡ παράγραφος 6 τιτλοφορεῖται: «Δέν προκύπτει ἀπό τήν Ἀποστολική καί Πατερική Παράδοση ὑποχρέωση ὑπακοῆς σέ ἀποφάσεις αἱρετικῶν Συνόδων. Παράδειγμα κακοδοξίας κορυφαίου οἰκουμενιστοῦ». Φρονεῖτε ὀρθῶς ὅτι «θά εἶχε καταληφθῆ ἡ Ἐκκλησία ἀπό τούς αἱρετικούς (ἀρειανούς, εἰκονομάχους καί λοιπούς), ἄν δέν ὑπῆρχαν οἱ Ἐνιστάμενοι καί ἀγωνιζόμενοι Ἅγιοι Πατέρες» (ὡς καί σήμερον θά εἶχε καταληφθῆ ἀπό οἰκουμενιστάς ἄν δέν ὑπῆρχαν Ἐνιστάμενοι καί θά χειροτερεύσουν τά πράγματα ἄν δέν ὑπάρχουν καί ἄλλοι συνεπεῖς Ἐνιστάμενοι, πού θά ἀποτειχίζωνται). Ἀποφεύγετε, ὅμως, συστηματικῶς νά τονίζετε στόν, «ἀκατήχητο εἰς τά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ» ὅπως σεῖς ἀποκαλεῖτε, λαό, ὅτι οἱ Πατέρες αὐτοί ἀπετειχίσθησαν, καί ὅτι ἡ κατ' ἐξοχήν ἔνστασις εἶναι ἡ ἀποτείχισις. Λέγετε ὅτι ἡ μομφή ὑπό τῶν οἰκουμενιστῶν ἐναντίον σας ὅτι εἶσθε «νεοενιστάμενοι» εἶναι ἔπαινος. Ὄντως, πάτερ Θεόδωρε, εἶναι ἔπαινος, ὅταν, ὅμως, δέν ὑπάρχει κοινωνία μαζί των. Φαντασθεῖτε δέ τί ἔπαινος εἶναι ἡ μομφή «Παλαιοημερολογίτης», καθ' ἥν στιγμήν οἱ Παλαιοημερολογῖται δέν ὑπήκουσαν καί ἀντέδρασαν ἐξ ἀρχῆς, ὄχι σέ ἀποφάσεις - συνδιασκέψεις πατριαρχείων καί αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὡς γίνεται σήμερον, ἔστω οἰκουμενιστῶν, ἀλλά σέ αὐθαίρετη ἀπόφαση ὀλιγομελοῦς ἐπιτροπῆς ἑνός μασσωνοκρατουμένου Πατριαρχείου καί ἑνός Ἀρχιεπισκόπου, ἐν καιρῷ μάλιστα ἐθνικῆς τραγωδίας, γιά νά ἐμποδίσουν νά φθάση ἡ λαίλαπα τοῦ οἰκουμενισμοῦ στήν σημερινή της κατάσταση. Μᾶς δικαιώνετε πλήρως, πάτερ Θεόδωρε, εἴτε γίνεται τοῦτο κατανοητόν εἴτε ὄχι.

Ἱερεύς Ἀθανάσιος Τσιότρας
Βερδικούσσα - Λάρισα

Ἡ συμμετοχή τῶν παιδιῶν στήν θεία λατρεία

Ἡ ἀγωγή ἀπό τήν οἰκογένεια

Ἕνα πολύ σημαντικό θέμα σήμερα εἶναι ἡ ἐνσυνείδητη συμμετοχή τῶν παιδιῶν στή θεία λατρεία. Ὁ πιστός ἀπό τήν νηπιακή του ἡλικία πρέπει νά διδάσκεται ἀπό τούς γονεῖς του νά προσεύχεται στό σπίτι, τόσο μόνος του, ὅσο καί συμμετέχοντας σέ ἀκολουθίες (ὅπως λ.χ. τοῦ ἀποδείπνου) πού τελοῦν ὁμαδικῶς ὅλα τά μέλη τῆς οἰκογενίας. Ἡ προσευχή πρίν καί μετά τά οἰκογενειακά γεύματα εἶναι μία συνήθεια πού δέν πρέπει νά ἐγκαταλείπεται ποτέ καί πού τά παιδιά θά πρέπει νά συνηθίσουν ἀπό μικρά, γιά νά τήν διατηρήσουν καί ὅταν μεγαλώσουν καί συστήσουν τίς δικές τους οἰκογένειες.

Ἀκόμη, ἕνας σημαντικός παράγοντας πού πρέπει νά προσέξουν ἰδιαίτερα οἱ γονεῖς, εἶναι τό νά ὁδηγήσουν τά παιδιά τους ἀπό μικρά στήν ἐξομολόγηση. Ὁπωσδήποτε ἀπό τό ἕβδομο ἔτος τῆς ἡλικίας τους ἤ καί ἐνωρίτερα, ὥστε νά ἀποκτήσουν τήν εὐλογημένη συνήθεια τῆς ἐξομολογήσεως ἀπό ὅσο τό δυνατόν μικρότερη ἡλικία. Στό θέμα αὐτό θά πρέπει νά δείξουν μεγάλη προσοχή, κατά τήν ἐπιλογή τοῦ καταλλήλου κληρικοῦ, ὥστε νά μή πέσουν οἱ ψυχές τῶν παιδιῶν τους σέ χέρια ἀδέξιων ἤ ἐπικινδύνων πνευματικῶν.

Ἀπό τό σπίτι, ἐπίσης, πρέπει νά ξεκινήσει ἡ ἀγωγή γιά τόν τρόπο τοῦ ἐκκλησιασμοῦ. Τά παιδιά πρέπει νά μάθουν νά διαχωρίζουν τούς τόπους. Ἡ ἐκκλησία εἶναι τόπος ἱερός καί δέν πρέπει νά μεταβάλεται σέ «παιδική χαρά». Ἀπό μικρά τά παιδιά πρέπει νά διδαχθοῦν πῶς νά φέρονται σέ ἕναν ἱερό χῶρο. Πρέπει νά μάθουν ὅτι στό χῶρο τῆς ἐκκλησίας δέν μποροῦν νά συμπεριφέρονται ὅπως στό περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ τους. Γι᾽ αὐτό δέν εἶναι καθόλου ὀρθό νά ἐπιτρέπουν οἱ γονεῖς στά παιδιά τους νά παίρνουν μαζί τους στήν Ἐκκλησία παιχνίδια. Ἔτσι παρατηρεῖται το φαινόμενο σε κάποια σημεῖα τοῦ ναοῦ παιδιά νά παίζουν μέ τά αὐτοκινητάκια τους ἤ τίς κοῦκλες τους δημιουργῶντας θόρυβο καί ἀναταραχή! Ἀκόμη χειρότερο εἶναι τό φαινόμενο τά μικρά παιδιά νά τρέχουν παίζοντας κυνηγητό τήν ὥρα τῆς λειτουργίας! Αὐτά τά φαινόμενα ὀφείλονται στήν ἔλλειψη τῆς ὀρθῆς ἀγωγῆς ἐκ μέρους τῶν γονέων τῶν παιδιῶν. Εἶναι -λοιπόν- πολύ σημαντικό νά μάθουν τά παιδιά ὅτι στόν ἱερό χῶρο τῆς ἐκκλησίας δέν ἐπιτρέπεται νά τρέχουν, νά παίζουν, νά μιλοῦν, ἀλλά νά εἶναι ἥσυχα καί φρόνημα σέ ὅλη τήν διάρκεια τῆς ἀκολουθίας.

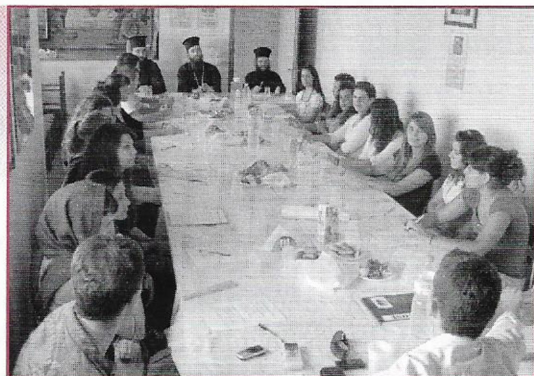
Ἐκτός ἀπό τήν νουθεσία καί τήν διδασκαλία, ἡ ἐμπέδωση τῆς συνειδήσεως τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν χώρων σέ ἱερούς καί μή καί τῆς ἀνάλογης συμπεριφορᾶς γιά τόν καθένα, γίνεται καί μέ τήν κατάλληλη ἑτοιμασία τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας πρίν τήν ἀναχώρηση γιά τόν ναό. Ὅταν τά παιδιά βλέπουν τούς γονεῖς τους νά φροντίζουν ὥστε νά εἶναι τά ἴδια καθαρά, νά φοροῦν καλά, καθαρά καί σεμνά ροῦχα, τά κοριτσάκια με σεμνά φουστανάκια καί ὄχι μέ παντελόνια καί φορῶντας τό μαντηλάκι τους, ἀσφαλῶς ἐμπεδώνουν μέσα τους τήν ἀντίληψη ὅτι ἐκεῖ πού πηγαίνουν εἶναι κάτι τό διαφορετικό. Αὐτό προϋποθέτει ὅτι καί οἱ γονεῖς δίδουν πρῶτοι τό παράδειγμα· διότι ἄν ἡ μητέρα πηγαίνει στήν ἐκκλησία δίχως μαντήλι, καί πολλές φορές μέ βαμένα νύχια καί χείλη, ἀπό ποῦ θά μάθη ἡ κόρη τόν σεβασμό γιά τόν χῶρο τοῦ ναοῦ;

Σέ παλαιότερες ἐποχές ὅλοι οἱ χριστιανοί εἶχαν δύο κατηγορίες ρούχων: τά κυριακάτικα καί τά καθημερινά. Τά πρῶτα τά φοροῦσαν ὅταν πήγαιναν στήν ἐκκλησία τίς Κυριακές καί τίς ἑορτές. Σήμερα αὐτό τείνει νά λησμονηθεῖ καί τά παιδιά μαθαίνουν νά φοροῦν καλά (δηλαδή ἀκριβά καί συνήθως καθόλου σεμνά) ροῦχα χάριν ἐπιδείξεως καί κομπασμοῦ μαζί μέ τούς γονεῖς τους σέ κοινωνικές συναθροίσεις, συχνά καί στήν ἐκκλησία. Τό κριτήριο τῆς σεμνότητος καί τοῦ σεβασμοῦ ἀντικαθίσταται ἀπό τό κριτήριο τοῦ κοινωνικοῦ κομπασμοῦ καί τῆς κενοδοξίας. Ὅσοι εἶναι πιστοί χριστιανοί, καί μάλιστα ἀντάξιοι τῆς κλήσεως τῶν γνησίων Ὀρθοδόξων, δέν πρέπει νά ἐπιτρέπουν στούς ἑαυτούς νά συμβαίνει αὐτό τό παρακμιακό φαινόμενο, ἀλλά νά διατηροῦν τό σεβασμό στήν ἱερότητα τοῦ χώρου τοῦ ναοῦ καί νά τόν μεταδίδουν καί στά παιδιά τους.

†Ο.Μ.Φ.

Δ΄ Συνάντηση Συνδέσμων

Τήν Κυριακή 24-8/6-9-2009, πραγματοποιήθηκε ἡ «Δ΄ Συνάντηση Ἐνοριακῶν Συντονιστῶν» τοῦ ΝΕανικοῦ Ὀρθοδόξου Συνδέσμου στόν Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν, Καθεδρικός Ναός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, Σεβασμιωτάτου κ. Χρυσοστόμου.

Στήν τέταρτη αὐτή κατά σειρά συνάντηση, **26 Σύνδεσμοι** ἀπό Ἀττική, Πειραιά, Πάτρα, Χαλκίδα καί Λάρισα, συναντήθηκαν μέ τήν τριμελῆ Συνοδική Ἐπιτροπή Νεότητας, ἤτοι τόν Σεβ. Ἀττικῆς **κ. Χρυσόστομο,** τόν Θεοφ. Χριστιανουπόλεως **κ. Γρηγόριο** καί τόν Θεοφ. Μαραθῶνος **κ. Φώτιο** γιά νά συζητήσουν καί νά ὀργανώσουν τά ἑπόμενα βήματα τοῦ Συνδέσμου τόσο σέ ἐνοριακό - Μητροπολιτικό ὅσο καί σέ πανελλαδικό ἐπίπεδο.

Ἀρχικά, μετά τήν προσευχή, ἔγινε ἕνας **ἀπολογισμός τῆς χρονιᾶς** ἀπό τό Δεκέμβρη τοῦ 2008 μέχρι τή Συνάντησή μας, ὅπου κάθε σύνδεσμος παρουσίασε τίς δραστηριότητες πού ἀνέπτυξε ὁ Ἐνοριακός Σύνδεσμος πού συντονίζει.

Ἀκολούθως, συζητήθηκαν **διοικητικῆς φύσεως θέματα,** προτάθηκαν λύσεις γιά τά ἀνακύψαντα προβλήματα καί τέλος **κατατέθηκαν προτάσεις** γιά τίς **νέες δραστηριότητες** τοῦ Συνδέσμου.

Στό τέλος τῆς συνεδρίασης, μέ μέριμνα καί φροντίδα τοῦ ἐφημερίου π. Μιχαήλ Κωνστατινίδη καί τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ, παρατέθηκε πλούσια τράπεζα γιά τούς συμμετέχοντες.

Πιό συγκεκριμένα συζητήθηκαν καί ἀποφασίστηκαν τά κάτωθι:

* ἀναδιανομή καί καθορισμός τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς,

* ἡ ἀνάγκη ὕπαρξης ἑνός **Μητροπολιτικοῦ Συντονιστῆ,** ὁ ὁποῖος θά **συνδέει** τούς Ἐνοριακούς Συνδέσμους τῆς ἑκάστοτε Μητροπόλεως μέ τόν Ἐπίσκοπό της,

* ἡ αὐστηρή τήρηση τοῦ 35 ἔτους τῆς ἡλικίας ὡς ἀνωτάτου ὁρίου γιά τή συμμετοχή στίς Πανελλήνιες Συνάξεις τοῦ κεντρικοῦ Συνδέσμου καθώς κρίθηκε ἀναγκαῖο τό κατώτατο ὅριο νά συμπεριλαμβάνει πλέον καί τούς νέους τοῦ Γυμνασίου (15ο ἔτος).

* ἡ ἐγκατάσταση καί ἄλλων Ἐνοριακῶν Συντονιστῶν πρός δημιουργία καί ἄλλων τοπικῶν Συνδέσμων ἀλλά καί ἔνταξη ὀργανωμένων ἤδη νεανικῶν κινήσεων, στίς ἐνορίες τῶν Ἁγ. Νεκταρίου Ἀχαρνῶν, Ἁγ. Ἐλευθερίου Ἀσπροπύργου καί Ἁγ. Κωνσταντίνου & Ἑλένης Ἀσπροπύργου. Ἀποφασίστηκαν ἐνοριακές συνάξεις νέων, παρουσία τοῦ Μητροπολίτου καί τῆς Συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς γιά μιά πρώτη γνωριμία καί ὀργάνωση τῶν νέων αὐτῶν Ἐνοριακῶν Συνδέσμων.

* ἡ ἐπανάληψη δραστηριοτήτων πού εἶχαν πραγματοποιηθεῖ ἐπιτυχῶς στούς τομεῖς τῶν Ἐκδηλώσεων, τῆς Αἱμοδοσίας, τῶν Φιλανθρωπικῶν ἐπισκέψεων - συλλογή εἰδῶν ἔνδυσης, τῶν Ἐκδρομῶν καί τῶν Ἱ. Ἀγρυπνιῶν τοῦ μήνα.

Ἀκόμη μέ προτροπή τοῦ Σεβ. κ. Χρυσοστόμου ἀποφασίστηκε καί πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή 14/27 Σεπτεμβρίου, Ἱερά Παράκληση στήν Ἱ. Μονή Ἁγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκόβρυσης Ἀττικῆς μέ συμμετοχή πάρα πολλῶν νέων ἀπό Ἀττική, Πειραιᾶ καί Χαλκίδα. Ἡ Παράκληση ἔγινε στό περικαλές Καθολικό τῆς Μονῆς. Ἰδιαίτερη χαρά καί εὐλογία γιά ὅλους ὑπῆρξε ἡ προσκύνησις τῆς ἱερᾶς κάρας τοῦ μακαριστοῦ ἀγωνιστή παπα-Γιάννη Φλώρου, τόν ὁποῖο ὁ Θεός τόν ἀξίωσε τέτοιας μεγάλης τιμῆς, νά ἐμφανιστεῖ ὁ ὁλοφώτεινος Σταυρός κατά τή διάρκεια πού ἐκεῖνος λειτουργοῦσε στήν ἀγρυπνία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τό 1925.

Ἀποφασίστηκε ἡ ἑπόμενη Συνάντηση Συνδέσμων νά γίνη στίς ἀρχές τοῦ Δεκεμβρίου πρός περεταίρω συζήτηση γιά:

* τή συμμετοχή τῶν νέων στήν **ἑορτή τῶν Θεοφανείων,**

* τή διοργάνωση τῆς **Β' Πανελλήνιας Σύναξης Νέων** καί

* τή σύγκλιση μιᾶς **Σύναξης Κατηχητῶν,** γιά τήν περεταίρω ὀργάνωση τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου καί τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩCΙC ΤΗC ΚΕΝΤΡΙΚΗC ΔΙΟΙΚΗCΕΩC Π.Θ.Ε.Ο.Κ.*

Πρός ἐνημέρωσιν τῶν ἀδελφῶν καί ἰδία τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἡ Κεντρική Διοίκησίς μας προῆλθεν εἰς ἀπόφασιν νά ἐκδίδη καί δημοσιεύη διά τοῦ περιοδικοῦ μας κατ' 20ήμερον Δελτίον κινήσεως καί ἐνεργειῶν ἐπί τῶν ζητημάτων τοῦ Ἱεροῦ μας ἀγῶνος.

Ποιούμενοι ἀρχήν ἀπό τοῦ παρόντος φύλλου θά ἀναφέρωμεν τάς σημαντικωτέρας ἐνεργείας μας ἀφοῦ πρότερον πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι ἀτυχῶς οὔτε ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία ἡ προορισμόν ἔχουσα τήν εἰρήνευσιν καί τήν ἀγάπην, οὔτε ἡ Πολιτεία κατενόησεν ἐπαρκῶς τό ζήτημα τοῦ ἀγῶνος μας, τό ὁποῖον ἡμεῖς μέν δέν ἐπροκαλέσαμεν, ἀσύμφορον δέ εἶναι καί ἀπό Ἐκκλησιαστικῆς καί Ἐθνικῆς ἀπόψεως ἐν γνώσει ἐκείνων οἵτινες τό ἐδημιούργησαν κακῶς ὡς καί ἐπίσημοι τῆς πολιτείας λειτουργοί ὁμολογοῦσιν.

Συνταγματικόν καί νόμιμον δικαίωμά μας ἀσκοῦντες ἐν τή ἐπιθυμία τῆς τελέσεως τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων κατά τάς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς μας ἀκολουθοῦντες τό πατροπαράδοτον Ἰουλιανόν ἑορτολόγιον δι' ἰδίων μας κληρικῶν παντός βαθμοῦ μή ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας καί μή ἀνηκόντων εἰς αὐτήν καί ἐν ἰδίοις Ἱεροῖς Ναοίς δέν ἐνοχλοῦμεν κανένα καί δέν ἐκδικούμεθα κανένα ἱστάμενοι ἐπί τοῦ ἐδάφους τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἐάν ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία νομίζει ὅτι δύναται νά ἐπιβάλη καθ' ἡμῶν πνευματικάς κυρώσεις, διότι μόνον τοιοῦτον δικαίωμα κέκτηται καί οὐδέν πέραν τούτου δύναται νά προέλθη εἰς ἀναλόγους ἀποφάσεις, δέν δύναται ὅμως οὔτε αὔτη, οὔτε ἡ Πολιτεία ὑποκινήσει τῆς πρώτης νά διαχωρίση ἡμᾶς τούς λαϊκούς ἀπό τούς κληρικούς μας ἐφ' ὅσον καί ἡμεῖς καί ἐκεῖνοι ὄντες μέλη τῆς αὐτῆς ἰδιαιτέρας Θρησκευτικῆς Κοινωνίας τῆς δι' εἰδικοῦ περί τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἐπιτρεπομένης μή θέλοντες νά εἴμεθα ἄκοντες μέλη τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας μεθ' ἧς διεκόψαμεν πᾶσαν σχέσιν καί ἐπικοινωνίαν ὡς ἐπιμενούσης εἰς τήν ἀντικανονικήν ἐκκλησιαστικήν καινοτομίαν της.

Ἀντίθετος ἑρμηνεία ἰσοδυναμεῖ πρός ἔμμεσον ἐπέμβασιν ἐπί τῆς συνειδήσεώς μας καί ἄρνησιν δικαιωμάτων τά ὁποία ὄχι μόνον τό Σύνταγμα προστατεύει, ἀλλά καί διεθνές δόγμα κατέστη ἀπό τοῦ τελευταίου πολέμου καί ἐντεῦθεν καί εἰδικῶς τό δόγμα τοῦτο τῆς ἐλευθερίας τοῦ θρησκεύεσθαι κατά συνείδησιν ἐν τῶ Καταστατικῶ Χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀναφέρεται καί σήμερον ἀκόμη περί αὐτοῦ κατά κόρον ὁ παγκόσμιος τύπος ἀπασχολεῖται σχεδόν καθημερινῶς.

Ἐπειδή ὅμως θέλομεν νά τονίσωμεν καί πάλιν ὅτι ὁ ἀγών μας δέν κατανοεῖται εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά ἐπιληφθῶμεν ἐκτενέστερον τοῦ ζητήματος καί νά ἀναφέρωμεν γεγονότα πού καταλλήλως τοποθετούμενα καί ἐξεταζόμενα ἀποδεικνύωσι περιτράνως ποία εἶναι ἀκριβῶς ἡ θέσις τοῦ ζητήματος.

Οὕτω κατά τάς πλείστας ἐπαφάς μας μέ τάς ἀρχάς καί ἰδία τούς κατά καιρούς ἁρμοδίους ὑπουργούς διεπιστώσαμεν ὅτι οὔτε ἡ Πολιτεία οὔτε καί αὐτή ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία ἀρνοῦνται τό δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων μας τῶν θρησκευτικῶν κατά συνείδησιν, ἀλλ' οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλη ἠθέλησαν νά δώσωσι τήν ἀνάλογον λύσιν ἀποδίδουσαι τήν ὑπ' αὐτῶν ἀναγνωριζομένην δικαιοσύνην.

Ναί λέγει ἡ Ἐκκλησία, δύνανται οἱ παλαιοημερολογῖται νά τελῶσι τά τῆς λατρείας των κατά τό Ἰουλιανόν Ἑορτολόγιον ἀλλά μέ κληρικούς πού θά τούς δίδω ἐγώ. Μάλιστα λέγει ἡ Πολιτεία, υἱοθετῶ τήν πρότασιν αὐτήν διότι καί ἐγώ ἀναγνωρίζω τό δικαίωμά των νά ἀκολουθοῦν τό Ἰουλιανόν Ἑορτολόγιον.

Μά πρός Θεοῦ ἀπαντῶμεν ἡμεῖς εἶναι δυνατόν αὐτό πού πλήν ἄλλων καί αὐτῆς τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τό γόητρον καταρακώνει διότι εἰς τά ὄμματα τοῦ ποιμνίου της, θά ἐμφανισθῆ παραπαίουσα δεχομένη ὁ κλῆρος της νά εἰρωνεύεται τήν πίστιν τήν ἁγίαν ἀκολουθῶν δύο διάφορα Ἑορτολόγια;

---

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 40, τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1947, σελ. 6-8..

Συμπέρασμα σαφές εἶναι ὅτι γνωρίζουσα καί ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Πολιτεία τήν ἄρνησίν μας, τήν ὁποίαν κατηγορηματικῶς πάντοτε ἐτονίσαμεν, ἐφευρίσκωσι οὕτω μίαν νόθον λύσιν ἀνεφάρμοστον ἑκατέρωθεν καί οὕτω ἡ ἐκκρεμότης παρατείνεται ἀπό τοῦ ἔτους 1924.

Δέν περιωρίζεται ὅμως ὁ ἀκατάπαυστος καθ' ἡμῶν διωγμός τῆς Ἐκκλησίας διά τῆς Πολιτείας πότε ἀμέσως καί πότε ἐμμέσως.

Ἄλλα ἐφευρήματα τίθενται εἰς ἐφαρμογήν:

Μηνύσεις ὑπό τῶν κατά τόπους ἐπισκόπων κατά τῶν ἰδίων μας κληρικῶν σωρηδόν ἐπί ἀντιποιήσει ἀρχῆς.

Μηνύσεις ἐπί τελέσει γάμων καί ἄλλων μυστηριακῶν πράξεων ἄνευ ἀδείας τοῦ Οἰκείου Ἐπισκόπου.

Ἀπελάσεις Ἱερέων μας καί Μοναχῶν ἄνευ ἀποφάσεως ἤ ἐντάλματος οἱασδήποτε ἀρχῆς.

Παράνομοι κατακρατήσεις κληρικῶν ἄνευ λόγου ἐν τοῖς κρατητηρίοις μετά τῶν κακοποιῶν.

Ἀποσχηματισμός κληρικῶν μας ὑπό τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καί βιαιοπραγίαι ἐνίοτε κατ' αὐτῶν.

Κλείσιμον Ἱερῶν Ναῶν μας μή ἀνηκόντων εἰς τήν δικαιοδοσίαν τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας.

Βιαία ἔξωσις μοναχῶν καί μοναζουσῶν ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων μονῶν καί ἡσυχαστηρίων των διότι δέν θέλουν νά ἀκολουθήσουν τό Νέον Ἡμερολόγιον.

Ἄρνησις ταφῆς νεκρῶν ἐντός τοῦ Νεκροταφείου ὑπό ἱερέως τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας μέ ἀποτέλεσμα ἄλλοτε μέν οἱ νεκροί νά θάπτωνται ἐντός τοῦ Νεκροταφείου καί ἄλλοτε ἐντός ἀλλά τή ἐπεμβάσει τοῦ εἰσαγγελέως.

Καί εἰς ἐπιστέγασμα ὅλων τούτων καί ἄλλων παρεμφερῶν ἡ Πολιτεία διατάσσει τήν μή καταχώρησιν ἐν τοῖς ληξιαρχείοις τῶν γάμων καί βαπτίσεων τῶν τελουμένων ὑπό παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων, ἐκ παραλλήλου δέ οἱ οὕτω ἐκτός νόμου τιθέμενοι παλαιοημερολογίται ὑποχρεοῦνται νά πληρώνουν τόν ἐνοριακόν φόρον ὑπέρ τοῦ κλήρου τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, τόν ὁποῖον δέν χρησιμοποιοῦν, δηλαδή ὑποχρεώσεις ὄχι ὅμως καί δικαιώματα, ἐνῶ ἐν προκειμένω τό ἀντίθετον συμβαίνει ἤτοι τά μέν δικαιώματα νά εἶναι νόμιμα αἱ δέ ὑποχρεώσεις παράνομοι.

Ἐπειδή ὁ λόγος περί ὑποχρεώσεων καί δικαιωμάτων, ὀφείλομεν νά ἀσχοληθῶμεν καί ἐπ' αὐτῶν δι' ὀλίγον.

Ἀφοῦ ἡ πολιτεία δέν θέλει τά τέκνα τῶν παλαιοημερολογιτῶν Ἕλληνας πολίτας, ἀλλά νόθα τέκνα ἐξ ἀκύρων γάμων μέ ποῖον ὄνομα θά τά στρατολογήση καί πῶς ὁ Νόμος περί εὐθυνῶν διά τούς μή δηλοῦντας τά τέκνα των θά ἐφαρμοσθῆ ὑπό τῶν δικαστηρίων ὅταν οἱ μέν ὑποκείμενοι εἰς στράτευσιν εἶναι ἀδήλωτοι καί ἄνευ ὀνόματος, οἱ δέ κατηγορούμενοι ἀφ' ἑαυτῶν ἀθῶοι ἀφοῦ τό Κράτος οὕτω ἐπιτάσσει διότι οὕτω ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία θέλει;

Καί ἐν τούτοις πρέπει νά πληρώνωμεν φόρους νά ὑποκείμεθα εἰς ὅλας τάς ποινικάς καί ἀστικάς ὑποχρεώσεις, ἀλλ' ἡ περιουσία μας νά σχολάζη καί τά τέκνα μας νά μή ἔχουν ἐπ' αὐτῆς δικαιώματα.

Πῶς ἐξηγοῦνται αὐτά καί πῶς ἑρμηνεύονται ὑπό τῶν ἁρμοδίων; ὁμολογοῦμεν ὅτι δέν δυνάμεθα νά ἐννοήσωμεν.

Ἐν πάσει περιπτώσει ἡ πολιτεία μετά 23 ὁλόκληρα ἔτη ἀπό τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἑορτολογίου μή ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καί μή ἀσχοληθεῖσα σοβαρῶς μέ τό ἀπασχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα, ἐξέφρασε ἐσχάτως τήν γνώμην διά τοῦ ἁρμοδίου κ. Ὑπουργοῦ ὅτι αἱ πιέσεις ἐνδυναμώνουν τόν φανατισμόν καί δή τόν θρησκευτικόν καί θά πρέπει νά περιωρισθῆ ἡ μανία αὕτη καί οὕτω σύν τῶ χρόνω νά παύση ὑπάρχουσα ἡ διάστασις ὅταν θά ἔχουν ἐκλείψη οἱ σήμερον ἐμμένοντες εἰς τήν δοξασίαν τοῦ παλαιοῦ Ἑορτολογίου.

Δύναται κανείς νά φρονῆ καί νά πιστεύη ὅτι θέλει, ἐάν μάλιστα τό ἀπαιτήση ὁ κ. Ὑπουργός τῶν Θρησκευμάτων συμφωνοῦμεν καί ἡμεῖς μέ τήν γνώμην του, τοῦτο ὅμως δέν σημαίνει ὅτι πρέπει νά ὑφίσταται ἡ μανιώδης αὐτή κατάχρησις τῶν παντοίων καθ' ἡμῶν ἐμμέσως καί κατά τοῦ κλήρου μας ἀμέσως διωγμῶν ἐν εἰκοστῶ αἰῶνι καί ἐν χώρα πολιτισμένη παραχούση καταχρηστικήν ἐλευθερίαν εἰς παντοίους θρησκευτικούς καί πολιτικούς παράγοντας ἐξυπηρετοῦντας προπαγάνδας ἀντιθρησκευτικοεθνικάς καί γνωριζούση νά ἀμνηστεύη τό ἔγκλημα, ὄχι ὅμως καί νά διώκη ἀκραιφνῶς Ἕλληνας ὀρθοδόξους διά τάς θρησκευτικάς των πεποιθήσεις αἵτινες εἴρησθε ἐν παρόδω καί εἰς τήν Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί εἰς τό Ἔθνος ἴσως ποτέ νά ἀποβῶσιν ὠφέλιμοι, οὐδέποτε ὅμως δέν θά εἶναι ἐπιζήμιοι.

Καί ἤδη θά παραθέσωμεν τάς ἐνέργειάς μας ἐπί τῶν ἑξῆς ἐν συνόψει αἰτημάτων μας.

1) Ἀναγνώρισιν καί προστασίαν τῆς πλήρους ἐλευθερίας μας πρός ἄσκησιν τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων κατά τό Ἰουλιανόν ἑορτολόγιον ὡς ἡ συνειδησίς μας ἐπιτάσσει δι' ἰδίων μας κληρικῶν παντός βαθμοῦ καί ἐν ἰδίοις Ἱεροῖς Ναοίς, ὑπό τόν ὅρον οὔτε οἱ κληρικοί μας νά ἀνήκωσι ἤ νά ἐξαρτῶνται ἀπό τήν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, οὔτε οἱ Ναοί μας νά εἶναι ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτήν.

2) Ὑποχρεωτικήν καταχώρησιν τῶν ὑπό Ἱερέων μας τελουμένων μυστηρίων Γάμων, Βαπτίσεων κ.λ.π. ἐν τοῖς Ληξιαρχείοις τοῦ κράτους καί πλήρη ἀναγνώρισιν τῆς ἐγκυρότητος αὐτῶν ὡς πρός πᾶσαν ἀστικήν ἤ ἄλλην τινα σχέσιν.

3) Ἀπαλλαγήν τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἑορτολογίου ἀπό πάσης φορολογίας προοριζομένης διά τόν Ἐφημεριακόν κλῆρον τῆς ἐπισήμου ἐκκλησίας ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος μας οὔτε ὑπό τοῦ ΤΑΚΕ, οὔτε ὑπό τοῦ Δημοσίου ταμείου μισθοδοτεῖται.

4) Παύσιν τῶν διωγμῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκ μέρους τῶν Ἀστυνομικῶν, Δικαστικῶν καί Διοικητικῶν ἀρχῶν διατασσομένων ὑπό τῶν κατά τόπους Ἐπισκόπους τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, ἐναντίον Κκληρικῶν παντός βαθμοῦ ὀπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἑορτολογίου ἐφ' ὧν οὐδεμίαν ἔχουσι δικαιοδοσίαν.

5) Ματαίωσιν ὅλων τῶν κατά κληρικῶν μας δικῶν ἐπί ἀντιποιήσει ἀρχῆς, ἀδικήματος ὅπερ ἐν τῇ εὐρυτέρα ἑρμηνεία τοῦ Π. Ν. δέν ὑφίσταται, ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος μας δέν ἔχει σχέσιν μέ τήν ἐπίσημον ἐκκλησίαν καί δέν ἀναμιγνύεται εἰς τά ζητήματα αὐτῆς ἀλλ' ἀνήκει εἰς ἰδιαιτέραν Θρησκευτικήν Κοινωνίαν παρ' ἧς ἀναγνωρίζεται ὡς λειτουργός αὐτῆς καί μόνον.

Δι' ὑπομνημάτων μας πρός τούς ἁρμοδίους Ὑπουργούς κατ' ἐπανάληψιν ἐζητήσαμεν τήν λῆψιν τῶν ἀνωτέρω μέτρων, ἀλλά μέχρι τοῦδε δέν κατενοήθη ἐπαρκῶς ἡ ὑπόθεσις αὕτη, πλήν τῆς τυπικῆς προφορικῆς δηλώσεως ὅτι τό δικαίωμά μας ὑφίσταται νά θρησκευόμεθα κατά Συνείδησιν.

Προτάσεις περί παραχωρήσεως ἱερέων ὑυπό τῆς ἐπισήμου ἐκκλησίας ὅπως δι' αὐτῶν ἐκτελῶμεν τά θρησκευτικά μας καθήκοντα, ἀσυζητητεῖ ἀπερρίψαμεν φειδόμενοι καί αὐτοῦ τοῦ γοήτρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἥτις βέβαια ὄχι μόνον δέν ἠδύνατο νά πραγματοποιήσῃ τοιαύτην ἐνέργειαν, ἀλλά καί ἐκ τῶν προτέρων ἐγνώριζε τήν ἄρνησίν μας καί οὔτε ἐνῶ ἀφ' ἑνός ἐφρόνει ὅτι θά ἠδύνατο νά ἐμμείνῃ εἰς τούς καθ' ἡμῶν ἀμέσους καί ἐμμέσους διωγμούς ἐπί τῇ ἀρνήσει μας ἀφ' ἑτέρου ἀνεγνώριζε ἐπισήμως τό δικαίωμά μας ὅπως ἐλευθέρως μέν ἀσκοῦμεν τά θρησκευτικά μας καθήκοντα κατά τό Ἰουλιανόν ἑορτολόγιον ἀλλά μέ κληρικούς της οἵτινες ἐάν μέν ἐγένοντο δεκτοί θά ἦσαν φορεῖς τῆς διαλύσεώς μας ἀδιαφοροῦσα ἐάν θά ἐνεφανίζετο ὡς ἀποδεχομένη καί ἀναγνωρίζουσα ἀμφότερα τά ἑορτολόγια.

Λόγῳ τῆς ἀρνήσεώς μας αὐτῆς, ἐτράπη πρός ἀνεύρεσιν ἄλλων μέσων ἐπιτυχοῦσα ὅπως ἀφ' ἑνός μή γίνονται δεκταί ὑπό τῶν ληξιαρχείων αἱ δηλώσεις γάμων βαπτίσεων κ.λ.π., τῶν ὑπό παλαιοημερολογιτῶν Ἱερέων τελουμένων, καί ἀφ' ἑτέρου δι' ἐξαπολύσεως διωγμῶν ἐναντίον τοῦ κλήρου μας εὑροῦσα πρόθυμον τήν συνδρομήν τῶν ἀρχῶν αἵτινες ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰδίως ἀνέπτυξαν ὁλόκληρον τήν δραστηριότητά των εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως κατά τῆς ἐλευθερίας μας ὅπως θρησκευόμεθα κατά τάς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς μας.

Καθῆκον μας ἐθεωρήσαμεν νά ἐνημερώσωμεν τούς ἀνά τήν χώραν ἀδελφούς περί τῆς θέσεως εἰς ἥν τό ζήτημα τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος εὑρίσκεται καί νά δηλώσωμεν ὅτι ἤδη διά τελευταίαν φοράν θά ἐπιδόσωμεν ταυτόσημον διαμαρτυρίαν εἰς τήν Α. Μ. τόν Βασιλέα, τόν κ. Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως, τούς κ.κ. Ὑπουργούς Δικαιοσύνης, Θρησκευμάτων, Δημοσίας Τάξεως καί εἰς τήν Βουλήν καί παρακολουθοῦντες τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας μας ταύτης, ἐπιφυλασσόμεθα νά καλέσωμεν ἀντιπροσώπους ἐξ ὅλων τῶν παραρτημάτων τῆς χώρας ἐνταῦθα πρός λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐπί τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν.

Ἐν τέλει τῶν ἐνεργειῶν μας καί τῶν ἀποτελεσμάτων θά τηρῶμεν ἐνημέρους τούς ἀδελφούς διά δελτίου δημοσιευομένου εἰς τό περιοδικόν μας κατά τήν ἔκδοσίν του, παρακαλοῦμεν διά τά παραρτήματα ὅπως ἀφ' ἑνός μέν γνωστοποιῶσιν ἡμῖν πᾶσαν κατ' αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὦσιν ἕτοιμα ἵνα ἐν περιπτώσει τελικῆς ἀποτυχίας πρός πλήρη ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων μας ἀποστείλωσι τούς ἀντιπροσώπους των ἐνταῦθα ἵνα ἀπό κοινοῦ ἀποφασισθῇ ὁ τρόπος καί τά μέσα δι' ὧν θά δυνηθῶμεν νά κατοχυρώσωμεν τά ἀναφαίρετα δικαιώματά μας.

(Ἐκ τῶν γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καί Ἐθνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινωνίας)

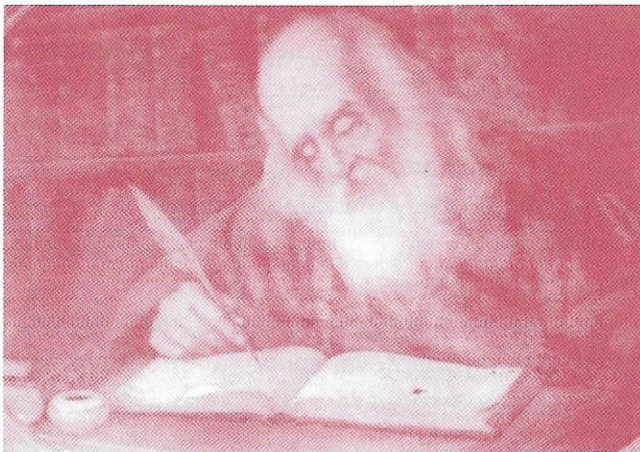
ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης

«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος»
(Ψαλμ. ΡΙΑ΄ 6)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος, διέμεινε καί σέ ἄλλα Κελλία τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅπως στό Κελλί τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου στίς Καρυές, στό Κυριακό τῆς Σκήτης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος, στήν «ἔρημο» τῆς Καψάλας. Ἀκόμη ἔμεινε ἐπί ἕνα ἔτος καί στό ἐρημονήσι Σκυροπούλα.

Διατηροῦσε ἀλληλογραφία μέ λογίους τῆς ἐποχῆς του ὅπως μέ τόν Ἀθανάσιο τόν Πάριο, τόν Πατριάρχη Γρηγόριο τόν Ε΄ κ.ἄ.. Στίς 14 Ἰουλίου τοῦ 1809 περέδοσε τήν ἁγία του ψυχή στά χέρια τοῦ Χριστοῦ τόν ὁποῖο τόσο εἶχε ἀγαπήσει καί τόσο πιστά ὑπηρετήσει. Ἀπό πολύ νωρίς σχηματίσθηκε μεταξύ τῶν ἁγιορειτῶν ἀλλά καί τῆς πλειονότητος τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων ἡ κοινή συνείδηση περί τῆς ἁγιότητος τοῦ σοφοῦ διδασκάλου καί καθιερώθηκε ὁ ἐτήσιος ἑορτασμός τῆς μνήμης του κατά τήν ἡμερομηνία τῆς ὁσιακῆς του κοιμήσεως.

Τό συγγραφικό ἔργο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου εἶναι ἡ πολύτιμη παρακαταθήκη πού μᾶς ἄφησε καί εἶχε ἐκτιμηθεῖ ἀπό πολύ νωρίς. Ὁ Ὀνούφριος ὁ Ἰβηρίτης στόν «Βίον ἐν Συνόψει» τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου ἀναφέρει (κατά τό ἔτος 1819): «Ἦταν δέ κατά τόν τρόπο ἁπλός καί ἀνεξίκακος, κατά τήν συμπεριφορά γλυκύς καί χαριτωμένος, ἀκτήμων καί ἀρκετά ἀπερίσπαστος. Εἶχε δέ τόση δυνατότητα μνήμης ὥστε μποροῦσε νά ἀπαγγείλει ὁλόκληρα κεφάλαια τῆς Γραφῆς, μνημονεύοντας ἐδάφια ρητῶν καί σελίδες, φέρνοντας μαρτυρίες καί γνῶμες πατέρων, ἀναφέροντας τούς τόπους τῶν λόγων καί τῶν τόμων ἀπ᾽ ὅπου ἐλήφθησαν, γνωρίζοντας ὅλα αὐτά ἀπό μνήμης χωρίς νά ἀστοχεῖ».

Ταῖς τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Νικοδήμου ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἀπολογία ὑπέρ τοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀοράτου Πολέμου κειμένου σημειώματος περί τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Πρός δέ τό β΄ ἀποκρίνομαι, ὅτι ὄχι μόνον πώς ὅλος ὁ κόσμος, νοητός τε καί αἰσθητός, ἔγινε διά τό τέλος τοῦτο, ἤτοι διά τήν Κυρίαν Θεοτόκον, καί ἡ Κυρία Θεοτόκος ἔγινε πάλιν διά τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καθώς τοῦτο τρανῶς καί ἀριδήλως παρίστησεν ὁ σοφός καί θεολογικώτατος Ἰωσήφ ὁ Βρυέννιος, οὕτως ἐπί λέξεως λέγων: «*Καί ἵνα συνελῶν εἴπω, τό πᾶν τοῦ σκοποῦ καί παντός τοῦδε τοῦ κόσμου καί πάσης τῆς κτίσεως πάντων στοιχείων καί πασῶν τῶν γενεῶν, παντός δέ γένους ἡμῶν καί πάσης ἀνθρώπων φυλῆς, ἁπάντων αἰώνων καί πασῶν τῶν ὡρῶν, τό ἄνθος μέν ἡ Δέσποινα Θεοτόκος, ὁ ὡραιότατος δέ καρπός (λέγω δέ κατά τό ἀνθρώπινον) ὁ Υἱός ἐστιν αὐτῆς ὁ μονογενής*» (Λόγ. β΄ εἰς τόν Εὐαγγελισμόν, τόμ β΄ σελ. 143). Οὐ μόνον, λέγω, τοῦτο ἀποκρίνομαι, ἀλλά καί πρός τούτοις, πώς ὅλος ὁ νοητός καί αἰσθητός κόσμος διά τοῦτο τό τέλος προεγνωρίσθη ἀπ᾽ αἰῶνος καί προωρίσθη. Πόθεν δῆλον; ἀπό τῶν ἑξῆς ρηθησομένων. Αἱ μέν γάρ θεῖαι Γραφαί μαρτυροῦσιν ὅτι τό μυστήριον τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίας εἶναι ἀρχή ὅλων τῶν ὁδῶν τοῦ Κυρίου, ὅτι εἶναι πρῶτον πάντων τῶν κτισμάτων, καί ὅτι αὐτό προωρίσθη πρό τοῦ προορισμοῦ πάντων τῶν σωζομένων· τά δέ ρητά τῶν Γραφῶν, δι᾽ ὧν μαρτυρεῖται, ταῦτά εἰσι· τό «*Κύριος ἔκτισέ με ἀρχήν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ*». «*Πρό τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με*» (Παρ. η΄ 22, 23)· τό «*Ὅς ἐστιν εἰκών τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως*» (Κολ. α΄ 15). (Καί ὅρα ὅτι οὐκ εἶπεν ἐνταῦθα ἁπλῶς κτίσεως, ἀλλά πάσης κτίσεως· ἤτοι καί νοητῆς καί αἰσθητῆς)· καί τό «*Οὕς προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τό εἶναι αὐτόν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς*» (Ρωμ. η΄ 29). Καί ταῦτα μέν τά τοῦ θεσπεσίου Παύλου.

Συμφωνοῦσι δέ ταῖς θείαις Γραφαῖς καί πολλοί τῶν θείων Πατέρων· τά γάρ ἀνωτέρω ρητά οὗτοι ἑρμηνεύοντες, τό «*Κύριος ἔκτισέ με ἀρχήν ὁδῶν αὐτοῦ*», καί τό «*Πρωτότοκος πάσης κτίσεως*», λέγουσιν ὅτι ἐννοοῦνται ταῦτα διά τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ὄχι κατά τήν θεότητα, διότι καθ᾽ ὅ Θεός, ὁμοούσιος ὤν καί συναΐδιος τῷ Πατρί, οὔτε ἐκτίσθη ὑπό τοῦ Θεοῦ, οὔτε εἶναι τό πρῶτον τῶν κτισμάτων, καθώς ἐβλασφήμει ὁ Ἄρειος· ἀλλά ἐννοοῦνται κατά τήν ἀνθρωπότητα, τήν ὁποίαν δηλαδή πρό παντός ἄλλου πράγματος προεῖδεν ὁ Θεός ἀρχήν τῶν θείων του ἀϊδίων ὁρισμῶν, πρῶτον πάντων τῶν ποιημάτων· οἱ Πατέρες δέ οὗτοι εἶναι ὁ μέγας Ἀθανάσιος κατά Ἀρειανῶν (Λόγ. γ΄ καί δ΄), Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας βιβλίῳ δ΄ τῶν θησαυρῶν (κεφ. δ΄, ς΄ καί η΄), καί ὁ θεῖος Αὐγουστίνος βιβλ. περί Τριάδος.

Ὅτι δέ ὁ προορισμός τοῦ Χριστοῦ ἀρχή ἐστι τοῦ προορισμοῦ πάντων τῶν σωζομένων, μαρτυρεῖ μέν ὁ Ἀπόστολος εἰπών ἀνωτέρω· «*Οὕς προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ*»· συνομολογεῖ δέ καί ὁ Οἰκουμένιος τό ρητόν ἑρμηνεύων· «*Ὅπερ ἐστί, φησίν, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ κατά φύσιν ἐν τῇ ἐνανθρωπήσει (δῆλον δέ, ὡς ἅγιος καί ἀναμάρτητος), τοῦτο καί αὐτοί γεγόνασι κατά χάριν· εἰκόνα δέ τοῦ Υἱοῦ τήν οἰκονομίαν καλεῖ, καί τό ἐντεῦθεν αὐτοῦ σῶμα*»· τήν εἰκόνα ταύτην, τήν ἐν ἁγιασμῷ ζωήν, καί τήν πρός πᾶν ὁτιοῦν ἀμώμητον πολιτείαν ἡρμήνευσε καί ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος παρά τῷ Οἰκουμενίῳ· καί ὁ Κορέσιος δέ ἐν τῷ περί προορισμοῦ, πλατύτερον τό δόγμα τοῦτο ἐκτίθεται.

Λέγει δέ καί ὁ θεοφόρος Μάξιμος ἐν τῇ ἑξηκοστῇ λύσει τῶν Ἀπόρων περί τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ταῦτα· «*Τοῦτό ἐστι τό μέγα καί ἀπόκρυφον μυστήριον· τοῦτό ἐστι τό μακάριον, δι᾽ ὅ τά πάντα συνέστησαν τέλος· τοῦτό ἐστιν ὁ τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων προεπινοούμενος θεῖος σκοπός, ὅν ὁρίζοντες εἶναί φαμεν προεπινοούμενον, τέλος, οὗ ἕνεκα μέν τά πάντα, αὐτό δέ,*

οὐδενός ἕνεκα· πρός τοῦτο τό τέλος ἀφορῶν, τάς τῶν ὄντων ὁ Θεός παρήγαγεν οὐσίας· τοῦτο κυρίως ἐστί τό τῆς προνοίας καί τῶν προνοουμένων πέρας, καθ' ὅ εἰς τόν Θεόν, ἡ τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεποιημένων ἐστίν ἀνακεφαλαίωσις· τοῦτό ἐστι το πάντας περιγράφον τούς αἰώνας καί τήν ὑπεράπειρον καί ἀπειράκις ἀπείρως προϋπάρχουσαν τῶν αἰώνων, μεγάλην τοῦ Θεοῦ βουλήν ἐκφαῖνον μυστήριον, ἧς γέγονεν Ἄγγελος αὐτός ὁ κατ' οὐσίαν τοῦ Θεοῦ Λόγος γενόμενος ἄνθρωπος καί αὐτόν, εἰ θέμις εἰπεῖν, τόν ἐνδότατον πυθμένα τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος φανερόν καταστήσας, καί τό τέλος ἐν ἑαυτῷ δείξας, δι' ὅ τήν πρός τό εἶναι σοφῶς ἀρχήν ἔλαβον τά πεποιημένα" (ὡς εἴπομεν εἰς τό ια΄ κεφάλαιον τοῦ παρόντος βιβλίου εἰς τόν ε΄ τόπον τῶν πνευματικῶν ἡδονῶν). Ἀκούεις; πῶς διά τό μυστήριον τοῦτο ὅλα τά πάντα καί προεγνώσθησαν καί προωρίσθησαν καί ἐγένοντο, αὐτό δέ δι' οὐδέν τέλος, οὔτε προεγνώσθη, οὔτε προωρίσθη, οὔτε ἐγένετο;

Τά αὐτά δέ σχεδόν τῷ θεοφόρῳ Μαξίμῳ θεολογεῖ καί ὁ μέγας τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τά Φῶτα λόγῳ, οὕτω φράζων αὐτολεξεί· *«Εἰπών δέ ὁ Πατήρ περί τοῦ κατά σάρκα βαπτισθέντος, οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα, ἔδειξεν, ὅτι τά ἄλλα πάντα, τά διά τῶν προφητῶν πρότερον ἐκεῖνα, αἱ νομοθεσίαι, αἱ ἐπαγγελίαι καί υἱοθεσίαι, ἀτελῆ ἦν καί οὐ κατά προηγούμενον τοῦ Θεοῦ θέλημα ἐλέχθησαν καί ἐτελέσθησαν, ἀλλά πρός τό νῦν τέλος ἔβλεπον· καί διά τοῦ νῦν τελεσθέντος, κἀκεῖνα ἐτελειώθησαν. Καί τί λέγω τάς διά τῶν προφητῶν νομοθεσίας, τάς ἐπαγγελίας, τάς υἱοθεσίας; Καί ἡ ἀπαρχῆς γάρ καταβολή τοῦ κόσμου, πρός τοῦτον ἔβλεπε, τόν κάτω μέν ὡς υἱόν ἀνθρώπου βαπτιζόμενον, ἄνωθεν δέ Υἱόν ἀγαπητόν μόνον μαρτυρούμενον Θεοῦ, δι' ὅν τά πάντα, καί δι' οὗ τά πάντα, καθ' ἅ φησιν ὁ Ἀπόστολος. Οὐκοῦν καί ἡ ἀπ' ἀρχῆς παραγωγή τοῦ ἀνθρώπου, δι' αὐτόν κατ' εἰκόνα πλασθέντος τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῇ ποτε χωρῆσαι τό ἀρχέτυπον· καί ὁ ἐν τῷ παραδείσῳ παρά Θεοῦ νόμος, δι' αὐτόν. Οὐ γάρ ἄν ἔθηκεν ὁ θείς εἴπερ ἔμελλεν εἰσάπαν διαμένειν ἀτέλεστος· καί τά μετ' αὐτόν ὑπό Θεοῦ εἰρημένα καί τετελεσμένα, σχεδόν πάντα δι' αὐτόν. Εἰ μή τις ἐρεῖ καλῶς, καί τά ὑπερκόσμια πάντα, τάς ἀγγελικάς, λέγω, φύσεις τε καί τάξεις, καί τάς ἐκεῖ θεσμοθεσίας πρός τοῦτο τείνειν ἀπ' ἀρχῆς τό τέλος, τήν θεανδρικήν οἰκονομίαν, λέγω, ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους διηκόνισαν· εὐδοκία γάρ ἐστι τό προηγούμενον καί ἀγαθόν τοῦ Θεοῦ καί τέλειον θέλημα· οὗτος δέ ἐστι μόνος, ᾧ εὐδοκεῖ καί ἐπαναπαύεται καί ἀρέσκεται τελέως ὁ Πατήρ· ὁ θαυμαστός αὐτοῦ σύμβουλος· ὁ τῆς μεγάλης αὐτοῦ βουλῆς Ἄγγελος· ὁ παρ' αὐτοῦ τοῦ οἰκείου Πατρός ἀκούων καί καλῶν καί τοῖς ὑπακούουσι παρέχων ζωήν αἰώνιον».* Ἀκούεις ὅτι ὁ Θεός διά τοῦτο ἐποίησε τόν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ, ἵνα δυνηθῇ νά χωρέσῃ τό ἀρχέτυπον διά τῆς ἐνανθρωπήσεως; Ὅθεν καί σύνδεσμον τοῦ νοητοῦ καί αἰσθητοῦ κόσμου, καί ἀνακεφαλαίωσιν καί ἐπίλογον ὅλων τῶν κτισμάτων ἔκτισεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον διά τοῦτον τόν σκοπόν, ἵνα ἑνωθείς μετ' αὐτοῦ, ἑνωθῇ μεθ' ὅλων τῶν κτισμάτων, καί ἀνακεφαλαιωθῶσιν ἐν τῷ Χριστῷ οὐράνια καί ἐπίγεια, ὡς λέγει ὁ Παῦλος· καί κτίστης καί κτίσις γένηται ἕν καθ' ὑπόστασιν, κατά τόν θεοφόρον Μάξιμον. Ὅτι δέ ἡ τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησις ἦτον ἀναγκαία, μαρτυρεῖ ὁ θεῖος τῆς Ἀλεξανδρείας Κύριλλος, εἰπών περί τῆς Μεταμορφώσεως (ἐν κεφ. ιζ΄ τοῦ κατά Ματθαῖον). *«Ἡ μέν τοῦ Θεοῦ καί Πατρός φωνή, καλή τε καί ἀξιάγαστος· ἀκράτῳ δέ ἠ κατεχόμενοι δείματι πίπτουσιν οἱ μαθηταί· ἵνα δέ πάλιν καί διά τοῦτο μάθωμεν, ὡς ἀναγκαιοτάτη τοῖς ἐπί γῆς ἡ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀναπέφανται μεσιτεία, νοουμένη δηλαδή κατά τόν τῆς ἐνανθρωπήσεως τρόπον· εἰ γάρ μή γέγονε καθ' ἡμᾶς, τίς ἄν ἡμῶν ἤνεγκεν ἄνω προσβάλλοντα Θεόν καί τήν ἄφατον αὐτοῦ δόξαν, οὐδενί τάχα τῶν γενητῶν φορητήν, ἐμφαίνοντα; φῶς γάρ αὐτόν οἰκεῖν ἀπρόσιτον, καί ὁ μακάριος ἔφησε Παῦλος»* (παρά τή Σειρ. τοῦ κατά Ματθ.).

Ἀλλά καί ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος, λέγει ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (κεφ. κς΄), ὅτι διά τοῦτο ἔλαβε σῶμα καί ὁ Θεός, διά νά μακαρισθῇ ἡ ψυχή καί τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου· ἡ ψυχή διά τῆς θεότητός του καί τό σῶμα διά τῆς ἀνθρωπότητός του. Καί ἀφήνω νά λέγω, ὅτι καί αἱ τάξεις τῶν ἀγγέλων χρείαν εἶχον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὄχι μόνον ἵνα δι' αὐτῆς λάβωσι τήν ἀτρεψίαν· πρό γάρ ταύτης οὐκ εἶχον αὐτήν κατά τήν γνώμην πολλῶν θεολόγων), ἀλλ' ἵνα δι' αὐτῆς καί χωρητικώτεροι γένωνται, καί τρανοτέρων ἀκολούθως ἀπολαύωσι τῶν θεαρχικῶν ἐλλάμψεων καί μυστηρίων. Ὅθεν εἶπεν ὁ σοφός Θεοδώρητος, ὅτι οἱ ἄγγελοι μετά τήν ἐνσάρκωσιν βλέπουσι τόν Θεόν, οὐκ ἐν ὁμοιώματι τῆς δόξης ὡς πρότερον, ἀλλ' ἀληθεῖ καί ζῶντι τῆς σαρκός καλύμματι· καί διά τοῦτο ὁ Παῦλος κεφαλήν εἶπε τόν Χριστόν (καθ' ὅ ἄνθρωπον δηλ.) ὑπέρ πάντα· ἤ ὡς ὁ θεῖος Ἱερώνυμος γράφει ὑπέρ πᾶσαν τήν ἐκκλησίαν, ἀγγέλων δηλ. καί ἀνθρώπων (Ἐφ. α΄ 22)· λέγει δέ καί ὁ Ἀρεοπαγίτης Διονύσιος περί τῶν ἀγγέλων ταῦτα· *«τῆς δέ Ἰησοῦ κοινωνίας ὡσαύτως ἠξιωμένας, οὐκ ἐν εἰκόσιν ἱεροπλάστοις μορφωτικῶς ἀποτυποῦσιν (ἤτοι ἀποτυπούσαις) τήν θεουργικήν ὁμοίωσιν, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς αὐτῷ πλησιαζούσας ἐν πρώτῃ μετουσίᾳ τῆς γνώσεως τῶν θεουργικῶν αὐτοῦ φώτων»* (κεφ. ζ΄ περί οὐραν. ἱεραρχ.). Ἔφη δέ καί ὁ ἅγιος Ἰσαάκ· *«Πρό τῆς ἐνσάρκου ἐπιδημίας τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἦν αὐτοῖς (τοῖς ἀγγέλοις δηλ.) κατ' ἐξουσίαν, ὥστε εἰσιέναι πρός ταῦτα τά μυστήρια, ὅτε δέ ἐσαρκώθη ὁ Λόγος, ἠνοίχθη αὐτοῖς θύρα ἐν τῷ Ἰησοῦ»* (λόγ. πδ΄).

(συνεχίζεται)

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κατά τήν συνεδρίασιν τῆς 2/15 Ἰουλίου 2009 εἰς τήν Ἱ.Μ. Παναχράντου Μεγάρων ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου ἀπεφάσισε τόν διορισμόν τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Ταυλαρίου ὡς Πρακτικογράφου αὐτῆς κατά τό ἄρθρον 21 τοῦ Κανονισμοῦ Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

✓ Κατά τήν αὐτήν συνεδρίασιν ἡ Ἱερά Σύνοδος συνεζήτησε τήν αἴτησιν ἀποκαταστάσεως τοῦ πρώην κληρικοῦ τῆς Ἐκκλησίας μᾶς Σωτηρίου Πρασίνου. Ὁ κ. Πράσινος μετά τήν πρό τριῶν ἐτῶν καθαίρεσιν αὐτοῦ περιῆλθε διαφόρους παρασυναγωγάς καί ἐσχάτως ἐπεθύμησε νά ἐπανέλθη εἰς τήν κανονικήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., αἰτούμενος συγγνώμην *«διά ὅ,τι ἔπραξε κατά τῆς Ἱ. Συνόδου καί ἐν γένει κατά ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος»*, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε, καί ἀνακαλῶν τάς κατηγορίας τάς ὁποίας εἶχε συμπεριλάβει εἰς τήν ἀποτείχισιν αὐτοῦ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὅμως, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τό ἄστατον τοῦ αἰτοῦντος ἀπέρριψε τό αἴτημα. Κατόπιν τούτου, ὁ «μετανοήσας» κ. Πράσινος ἀνεκάλεσε τήν μετάνοιάν του!

✓ Τήν Πέμπτην 3/16-7-2009, εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Νικολάου Παιανίας συνεδρίασεν τό Πρωτοβάθμιον διά Πρεσβυτέρους Συνοδικόν Δικαστήριον ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου καί ἐξέδοσε τάς κάτωθι ἀποφάσεις:

α) Τόν Πρεσβύτερον Νικήταν Δεσποτίδην τοῦ Μεθοδίου (Νικολάου), κατηγορούμενον ἐπί ἐγκαταλείψει ἐφημεριακῆς θέσεως καί αὐτο-αποσχηματισμῷ, ἐδίκασεν ἐρήμην, ἔκρινεν ἔνοχον καί ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τάς τάξεις τῶν λαϊκῶν.

β) Τόν Πρεσβύτερον Ἀνάργυρον Μπαλίταν κατηγορούμενον ἐπί ἐγκαταλείψει ἐφημεριακῆς θέσεως καί νεοημερολογιτισμῷ, ἐδίκασεν ἐρήμην, ἔκρινεν ἔνοχον καί ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τάς τάξεις τῶν λαϊκῶν.

γ) Τόν Ἀρχιμανδρίτην Ἰάκωβον Λάμπρου τοῦ Μιχαήλ κατηγορούμενον ἐπί ἀποσχίσει καί νεοημερολογιτισμῷ, ἐδίκασεν ἐρήμην, ἔκρινεν ἔνοχον καί ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τάς τάξεις τῶν μοναχῶν.

δ) Τόν Ἱερομόναχον Ἰωάννην Ρένταν τοῦ Φωτίου, κατηγορούμενον ἐπί κανονικοῖς παραπτώμασι, ἐδίκασεν ἀντιμωλία, ἔκρινεν ἔνοχον καί ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τάς τάξεις τῶν μοναχῶν.

✓ Ὅπως δημοσιεύει τό Πρακτορεῖον Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων romfea.gr στίς 25.06.09 (ν.ἡ.) ἐστάλη ἀπό τό Φανάριον διά τήν ἑορτή τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου (κατά τό παπικόν ἑορτολόγιον) εἰς τό Βατικανόν ἀντιπροσωπεία κληρικῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν νεοημερολογίτην Μητροπολίτην Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ. Τοῦτο γίνεται κάθε ἔτος κατά τήν ἐπικρατήσασαν πρακτικήν ἀπό τήν ἡμέραν τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων καί ἔπειτα. Τό ἀντίστοιχον γίνεται καί κατά τήν ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου ὁπότε ἀποστέλλεται ἀντιπροσωπεία τοῦ Βατικανοῦ εἰς τό Φανάριον.

«Στήκετε», λοιπόν, «καί κρατεῖτε τάς παραδόσεις» κύριοι τοῦ Φαναρίου, τάς ὁποίας παρελάβετε ἀπό τούς προκατόχους σας τῶν τελευταίων δεκαετιῶν. Μόνον πού δέν πρόκειται διά τάς ἱεράς παραδόσεις τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀλλά διά τήν ἐσχάτως ἐπικρατήσασαν ἀντι-παράδοσιν τῶν Οἰκουμενιστῶν.

Ἀπό τήν αὐτήν πηγήν (δημοσίευμα τῆς 27.06.09) πληροφορούμεθα ὅτι διά τήν αὐτήν ἑορτήν ὁ κ. Βαρθολομαῖος μετέβη εἰς Ἀντιόχειαν ὅπου κατά τό καταρτισθέν πρόγραμμα:

"Στίς 19:00 θά τελεστεῖ ὁ Πανηγυρικός Ἑσπερινός στόν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου στήν Ἀντιόχεια, ὅπου θά παρευρεθοῦν ἐπίσης ὁ Νούτσιος τοῦ Βατικανοῦ στήν Ἄγκυρα, Ἀρχιεπίσκοπος Θουρίου κ. Ἀντώνιος Lucibello καθώς καί ἐπίσημη Ἀντιπροσωπεία ἀπό τό Βατικανό.

Νά σημειωθεῖ, πώς ἡ Ἀντιπροσωπεία τοῦ Βατικανοῦ βρίσκεται στήν Ἀντιόχεια γιά νά ἑορτάσει τήν λήξη τοῦ «Ἔτους Ἀποστόλου Παύλου», πού εἶχε ἀνακηρύξει πέρυσι ἡ Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία.

Οἱ ἑορτασμοί γιά τήν λήξη τοῦ Ἔτους Ἀποστόλου Παύλου θά λάβουν χώρα τήν Δευτέρα, 29 Ἰουνίου στήν Ταρσό τῆς Κιλικίας, ὅμως πληροφορηθέντες ὅτι ἔρχεται ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης στήν γειτονική Ἀντιόχεια θά ἔρθουν ὅλοι γιά νά πάρουν τήν εὐχή του."

Ὁποία ἀπήχησιν ἔχει παρά τοῖς λατίνοις ἡ προσωπικότητης τοῦ κ. Βαρθολομαίου! Ἔσπευσαν ἀπό τήν Ταρσόν τῆς Κιλικίας εἰς τήν Ἀντιόχειαν διά νά λάβουν τήν εὐχή του καί νά συμπροσευχηθοῦν μετ' αὐτοῦ εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς καί μετά ἐπέστρεψαν εἰς τήν Ταρσόν!

✓ Τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Στρασβούργου, προσφάτως ἀπεφάνθη ὅτι: «*οἱ Βουλγαρικές ἀρχές παραβίασαν τήν Θρησκευτική ἐλευθερία ἀναγνωρίζοντας μέ εἰδική νομοθεσία, τήν Βουλγαρική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μέ ἐπικεφαλῆς τόν Πατριάρχη Μάξιμο ὡς μοναδικό νόμιμο ἐκπρόσωπο τῆς Ὀρθοδοξίας στήν χώρα*» (ἔ.ἀ. 14.07.09).

Εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου καί ἐνδεχομένως νά τύχῃ εὐρυτέρας ἐφαρμογῆς καί ὄχι μόνον ἐν Βουλγαρίᾳ, δεδομένου ὅτι καί ἐν Ἑλλάδι ἡ νομοθεσία μεροληπτεῖ ὑπέρ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας ἀδικοῦσα τούς Γ.Ο.Χ..

✓ Εἰς συνέντευξίν του πρός τόν δημοσιογράφον κ. Αἰμίλιον Πολυγένην (ἔ.ἀ. 17.07.09) ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Τμήματος τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Πρωθιερεύς π. Νικόλαος Μπαλασώφ ἔδωσε τινάς ἀπαντήσεις ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος. Κατωτέρω παραθέτομεν ἕν ἀπόσπασμα τῆς συνεντεύξεως:

"Αἰμίλιος Πολυγένης: Π. Νικόλαε σέ δηλώσεις μετά τό πέρας τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πατριάρχη στήν Τουρκία, ἀναφέρατε ὅτι τό ποίμνιο τῶν Ρώσων στήν Τουρκία συνεχῶς αὐξάνεται, ἐνῶ τῶν Ἑλλήνων καθημερινά μειώνεται. Κάποιοι σχολιάζοντας τίς δηλώσεις σας, ἀνέφεραν πώς ἡ λογική τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχει νά κάνει μέ ἀριθμούς, νούμερα καί στατιστικές. Πῶς τό σχολιάζετε αὐτό;

π. Νικόλαος: Σύμφωνα μέ τά εὐαγγελικά ἰδεώδη ἕνας γνήσιος ποιμένας ὄχι μόνο ξέρει πόσα πρόβατα ἔχει ἀλλά "καί τά ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα", δηλαδή τά γνωρίζει ὅλα.

Βεβαίως στή πραγματικότητα δέν εἶναι πάντα ἐφικτό, ἀλλά τά ἰδεώδη εἶναι ἀκριβῶς αὐτά. Αὐτό ἦταν σχετικά μέ τό ρόλο τῶν στατιστικῶν.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν Τουρκία, ὄντως ὅπως μᾶς ἐνημέρωσαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ τουρκικοῦ κράτους, σήμερα ***στήν Τουρκία διαμένουν 1500 Ἕλληνες ὀρθόδοξοι χριστιανοί.***

Εἶναι κοινός μας πόνος ὅτι τό τόσο πολυάριθμο κάποτε ἑλληνικό ποίμνιο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μειώθηκε τόσο δραματικά ὡς ἀποτέλεσμα τῶν τραγικῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος."

Ὁ ἀριθμός τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ βέβαια δέν ἐπηρεάζει καθόλου τό κανονικό καθεστώς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τό ὁποῖο συνεχίζει νά ἀπολαμβάνει πρωτεῖα τιμῆς καθιερωμένα ἀπό τήν ἱστορική παράδοση καί ἀποφάσεις τῶν Συνόδων.

Ἀλλά ἡ μείωση τοῦ ποιμνίου, ἡ ὁποία συνεπάγεται μέ τή μείωση τῆς οἰκονομικῆς ἐνίσχυσης φυσικά δημιουργεῖ δυσκολίες στή κατάσταση τοῦ Πατριαρχείου καί στήν ἴδια τήν Τουρκία, γιά τήν διατήρηση τῶν ναῶν καί ἱερῶν σεβασμάτων τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Μέ ὅλα αὐτά, ***τήν Τουρκία κάθε χρόνο ἐπισκέπτονται 3 ἑκατομμύρια τουρίστες ἀπό τή Ρωσία,*** *ὅπως πληροφορηθήκαμε ἀπό τόν κ. Ἐρντογάν. Κατά τήν πλειονοψηφία εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Καί πρέπει νά προσθέσουμε ἀκόμα καί πολλούς Οὐκρανούς, Μολδαβούς, Λευκορώσους.*

Ἐπιπλέον μόνο στήν περιοχή τῆς Ἀττάλειας ἔχουν καταχωρηθεῖ μόνιμα περισσότεροι ἀπό 15 χιλιάδες ἀνθρώπους πού κατάγονται ἀπό τή Ρωσία, ἐνῶ ὁ συνολικός ἀριθμός τῶν σλαβικῶν πληθυσμῶν στή σημερινή Τουρκία ἀνέρχεται σέ δεκάδες χιλιάδες.

Κατά τήν ἐπίσκεψή του, ὁ Πατριάρχης Κύριλλος εἶπε εὐθεία στόν Συνάδελφο του:

"Ἁγιώτατε, τώρα εἶναι τό ποίμνιο σας!" Καί ἔχουμε παρηγοριά ὅτι οἱ συμπατριῶτες μας μέ τήν ἔλευσή τους στήν Τουρκία ἀναπλήρωσαν κατά κάποιο τρόπο τή μείωση τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀλλά ἡ κοινή μας μέριμνα εἶναι νά ρυθμίσουμε τήν διαποίμανσή τους, πρᾶγμα γιά τό ὁποῖο μᾶς παρακαλᾶνε συνεχῶς τά τελευταῖα χρόνια. Εἶναι πολύ καλό ὅτι μέ τήν εὐλογία τοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου καί κατόπιν αἰτήματος ἀκόμα τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχη Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν Ἀλεξίου φέτος ***γιά πρώτη φορά τελέστηκε ἡ σλαβονική πασχαλινή ἀκολουθία στήν Ἀττάλεια."***

Ὅπως ἀντιλαμβάνονται οἱ ἀγαπητοί ἀναγνῶσται, ἐντός τῶν πλαισίων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ διά τά πρωτεῖα μεταξύ τῶν Πατριαρχῶν Μόσχας καί Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δημογραφικός παράγων πρόκειται νά διαδραματίσῃ σημαντικόν ρόλον. Ἡ προοδευτική μείωσις μέχρι ἐξαφανίσεως τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων εἰς τήν Τουρκίαν καί ἡ συνεχιζομένη αὔξησις μέ ραγδαῖον ρυθμόν τοῦ Ρωσορθοδόξου στοιχείου κάποιαν στιγμήν εἰς τό μέλλον θά καταστήσει -ὅπως προσδοκεῖ ἡ Μόσχα- τό Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἕν Σλαυϊκόν Πατριαρχεῖον, "κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν" τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ὅμοιον, ἴσως καί χεῖρον, αὐτοῦ εἰς οἰκουμενιστικήν κακοδοξίαν.

✓ Τήν Κυριακήν 9/22 Νοεμβρίου 2009, στόν Ἱ. Ν. Ἁγ. Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας, μετά τό πέρας τῆς θ. λειτουργίας θά λάβει χώρα ἡ ἐθελοντική αἱμοδοσία γιά τήν τράπεζα αἵματος τοῦ Νεανικοῦ Ὀρθοδόξου Συνδέσμου. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά γίνουν ἐθελονταί αἱμοδόται ἄς προσέλθουν.

ΠΕΝΘΗ

Ἰωάννης Συμεωνίδης

Μετέστη εἰς Κύριον τήν 18/31 Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους ὁ πάνυ ἀγαπητός εἰς τό κοινόν, Ἰωάννης Συμεωνίδης πρωτοψάλτης τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὑπῆρξε φυσιογνωμία ἐκλεκτή καί προπαντός ὁ ἄνθρωπος μέ πλήρη γνῶσιν τῆς ἀποστολῆς του εἰς τόν κόσμον.

Κατήγετο ἐκ Τραπεζοῦντος καί ἦλθε παιδίον μικρόν εἰς τήν Ἑλλάδα μετά τῆς μητρός καί τῆς μικρῆς ἀδελφῆς του πρόσφυγες, φεύγοντες τήν μανίαν τῶν Τούρκων τό ἔτος 1922.

Ὁ πατήρ του ἐφονεύθη ὑπό τῶν Τούρκων ἐμπρός εἰς τά ὄμματα τῆς συζύγου του.

Ἡ γενναιόφρων χήρα μήτηρ κατέφυγεν εἰς τήν Ἑλλάδα διωκομένη κατά τήν μικρασιατικήν καταστροφήν καί ἐγκατεστάθη δι' ὀλίγον εἰς Νευροκόπιον καί μετά διετίαν εἰς Ἀθήνας.

Ἐπάλαισεν εἰς τήν ζωήν μετά πολλῶν στερήσεων καί δοκιμασιῶν διά νά ἀναθρέψῃ τά τέκνα της «ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου» ὡς εὐλαβής καί πιστή καί ἐπέτυχεν καθώς μαρτυρεῖ ἐμπράκτως ὁ βίος τοῦ Ἰωάννου.

Ἔδωσε τά νάματα τῆς εὐσεβείας καί ἐκαρποφόρησεν ἡ προσπάθειά της, διότι ὁ μικρός Γιάννης ἠγάπησε τήν ἐκκλησίαν καί ἐστάλη ὑπό τῆς μητρός του εἰς Ἅγιον Ὄρος διά νά μάθῃ τήν Βυζαντινήν μουσικήν, ἔνθα οἱ μοναχοί τόν ὠνόμαζον Κουκουζέλην διά τήν καλλιφωνίαν.

Ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας εἰς τήν ἡλικίαν τῆς ἐφηβίας κατέλαβε τήν θέσιν τοῦ ἱεροψάλτου εἰς τό ἱερόν ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Ταμπούρια Πειραιῶς, ἔθαν διέπρεψεν ἐπ' ἀρκετά ἔτη συγκεντρώσας πλῆθος πιστῶν. Ἐνυμφεύθη καί ἐδημιούργησε οἰκογένειαν ἐκ τεσσάρων παιδιῶν ἐξοικονομῶν τά ἀπαραίτητα τῆς ζωῆς διά μεταφορικοῦ μέσου.

Ἐγένετο διδάσκαλος τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς καί πολλοί μαθηταί του ἀνεδείχθησαν ἱεροψάλται.

Εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου διέπρεψε ἐπί εἰκοσιπενταετίαν. Ἔψαλε καί εἰς ἄλλους ναούς, εἰς Ἅγ. Ἀρτέμιον, εἰς Ἅγιον Παῦλον Κοκκινιᾶς εἰς Ἅγιον Νικόλαον Χαϊδαρίου, Ἅγιον Νικόλαον Κορυδαλλοῦ, Εὐαγγελίστριαν καί Ἅγ. Πάντας Θηβῶν καί εἰς πολλάς πανηγύρεις Ναῶν καί Ἱερῶν Μονῶν, ὡς τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, Παναχράντου Μεγάρων, Ἅγ. Ἰωάννου Λουτρακίου, κ.ἄ. καί τελευταίως εἰς Ἱ. Μονήν Γοργοεπηκόου Οἰνόης.

Τά ἐκκλησιάσματα θά ἐνθυμοῦνται πάντα τήν ψαλτικήν του, τήν καλωσύνην πού ἐμαρτύρει τό πρόσωπόν του καί τήν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος του.

Ἐκοιμήθη εἰς ἡλικίαν 89 ἐτῶν σχεδόν ἱστάμενος κατόπιν μιᾶς ἡμέρας ἀδιαθεσίαν. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἅγ. Νικολάου Χαϊδαρίου.

Μετέστη εἰς τήν αἰωνιότητα διά νά συνεχίσῃ τήν ἱεροψαλτικήν του μετά τῶν Ἀγγέλων.

Ἡ Ἐκκλησία ἐκφράζει συλλυπητήρια εἰς τήν οἰκογένειάν του καί εὔχεται αἰωνίαν τήν μνήμην του.

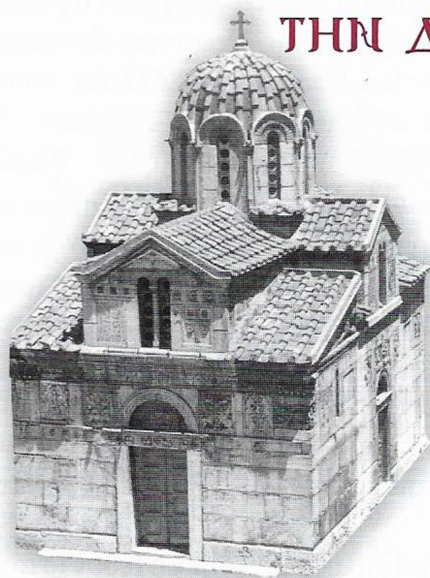
Πρεσβυτέρα Σταματίνα Μπέση

Τήν Παρασκευή 25 Ἀπριλίου 2009 καί μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἀπεβίωσε ἡ πρεσβυτέρα Σταματίνα Μπέση, μετά ἀπό πολυήμερη ἀσθένεια. Ἡ ἀείμνηστη πρεσβυτέρα ὑπῆρξε πραγματικός διάκονος στήν φροντίδα καί ἐπιμέλεια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πειραιῶς, τόν ὁποῖο ὑπηρέτησε μαζί μέ τόν ἀείμνηστο Πατέρα Ἀναστάσιο, ἀόκνως γιά πάνω ἀπό σαράντα ἔτη.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλλη, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου στόν ἄνωθεν Ἱερό Ναό, ὅπου καί ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε μέ τά πλέον ἀντιπροσωπευτικά λόγια γιά τό πνευματικό ἀνάστημα καί τό ἦθος τῆς ἀειμνήστου πρεσβυτέρας.

Εὐχόμαστε ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς ὅπως ἀναπαύσει τήν ψυχή τῆς δούλης αὐτοῦ.

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

❖ Μέ ἰδιαίτερη τιμή καί λαμπρότητα ἑορτάσθηκαν τήν Κυριακή Γ΄ Ματθαίου 15/28 Ἰουνίου τά ὀνομαστήρια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου. Σύμφωνα μέ τό καταρτισθέν πρόγραμμα τό ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ἑόρτιος ἑσπερινός εἰς τόν Μητροπολιτικό Ἱ. Ναό Ἁγ. Σπυρίδωνος Σαλαμῖνος, ἐνῶ τήν κυριώνυμο ἡμέρα ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας, συνιερουργῶν μετά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, προέστη τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως πού τελέσθηκε εἰς τόν Καθεδρικό Ἱ. Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς. Μέ ἀνάμικτα αἰσθήματα τιμῆς καί ἀγάπης οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν ἀρχῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν φορέων, ὁ ἱερός κλῆρος καί ὁ εὐσεβής λαός, πού σέβεται τόν δραστήριο ποιμενάρχη του, εὐχήθηκαν ἀπό καρδιᾶς τό **«εἰς πολλά ἔτη δέσποτα»**.

❖ Ἡ ἑορτή τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἶναι μιά ἰδιαίτερη ἡμέρα γιά τήν Ἱ. Μητρόπολη Ἀμερικῆς καί τήν ἑλληνική ὁμογένεια. Τήν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων ὅλοι μέ ἱερή νοσταλγία ἐνθυμοῦνται τόν ἀκάματο ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου ἀοίδιμο Μητροπολίτη Ἀστορίας Πέτρο, ἀλλά καί χαίρονται διότι ἄγει τά σεπτά ὀνομαστήριά του ὁ προσφιλής ποιμενάρχης τῆς ἐν Ἀμερικῇ Γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παῦλος. Ὁ ἐν λόγῳ ἱεράρχης, τοῦ ὁποίου ἡ ὑγεία ἀργά καί σταθερά βελτιώνεται, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου τήν Κυριακή 29-6/12-7 προέστη τῆς θ. Λειτουργίας πού τελέσθηκε εἰς τόν Καθεδρικό Ἱ. Ναό Ἁγ. Μαρκέλλης Ἀστόριας.

❖ Τήν Τρίτη 29-7/11-8 ἡμέρα τιμῆς καί μνήμης τοῦ Ἁγ. Μάρτυρος Καλλινίκου ἑόρτασε τά ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας & πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος. Ὁ ἑορτάζων ἱεράρχης, σέ συνιερουργία μετά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου, προέστη τῆς θ. Λειτουργίας πού τελέσθηκε εἰς τό περικαλλές καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορίνθου. Μέ πηγαῖα αἰσθήματα σεβασμοῦ καί τιμῆς ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκκλησιαστικῶν φορέων τῶν Ἱ. Μονῶν, καθώς ὁ ἱερός κλῆρος καί ὁ φιλέορτος λαός εὐχήθηκαν τά δέοντα εἰς τόν Σεπτό ποιμενάρχη τους.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Μέ τήν πρέπουσα λαμπρότητα τήν Κυριακή Α΄ Ματθαίου 1/14 Ἰουνίου ἑορτάσθη ἡ σύναξις Πάντων τῶν Ἁγίων στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό Ἁγ. Πάντων Θηβῶν. Τῶν πανηγυρικῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Μέ μοναστηριακή τάξη ἑόρτασε τήν Κυριακή Β΄ Ματθαίου 8/21 Ἰουνίου ἡ Ἱ. Μονή Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Ἄργους τήν ἀνάμνησιν τῶν ἐγκαινίων της. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος.

❖ Ἡ ὑπερφυής παράδοσις τοῦ θεομητορικοῦ ὕμνου «Ἄξιόν ἐστι» ἑορτάσθη μέ κάθε τιμή τήν Τετάρτη 11/24 Ἰουνίου. Μέ κανονική ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ ἑορτάζοντος μετοχίου τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας ἱεροῦ ἡσυχαστηρίου Παναγίας Γιάτρισσας Ἀμυγδαλέζας Σταμάτας. Εἰς τό πλαίσιο τῆς αὐτῆς ἁγίας ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος ἱεροῦ Ἡσυ-

χαστηρίου Ἄξιόν Ἐστι Παιανίας. Ὁμοίως πανηγύρισε καί τό ἱερό παρεκκλήσιο Ἄξιόν Ἐστι Ἀνθούσης, εἰς τό ὁποῖο ἱερούργησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος.

❖ Τήν Πέμπτη 12/25 Ἰουνίου ἑόρτασε μέ κάθε ἐκκλησιαστική τιμή καί μοναστηριακή τάξη ἡ Ἱ. Μονή Ὁσ. Ὀνουφρίου Κερατέας. Τοῦ ἱεροῦ ἑορτασμοῦ προέστη ὁ πνευματικός πατήρ καί κτήτωρ τῆς Ἱ. Μονῆς Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστῖνος, ἐνῶ στήν θ. Λειτουργία, πού τελέσθηκε τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, ἔλαβε μέρος καί ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

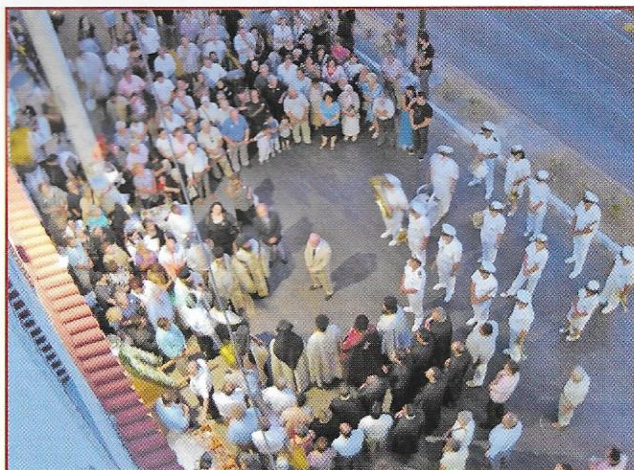
❖ Μέ κανονική ἄδεια τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου, τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, ὡς πνευματικός πατήρ τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας Μώλου, προέστη τό βράδυ τῆς Πέμπτης 19-6/2-7 ἱερᾶς ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε πρός τιμή τῆς Θεοτόκου στό πλαίσιο τῆς ἐτήσιας πανηγύρεως τῆς ὡς ἄνω περίσεμνης Ἱ. Μονῆς. Ὁμοίως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καί ἐν συνεχείᾳ τῆς ἱερᾶς λιτανείας εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἁγ. Νεκταρίου-Παναγίας Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν, ἐνῶ τήν κυριώνυμη ἡμέρα, κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, χοροστάτησε εἰς τήν θ. Λειτουργία πού τελέσθηκε στό πανηγυρίζον ἱδρυματικόν ἱερό παρεκκλήσιο Παναγίας Ὁδηγητρίας τοῦ ὁμωνύμου Γηροκομείου Γλυφάδος.

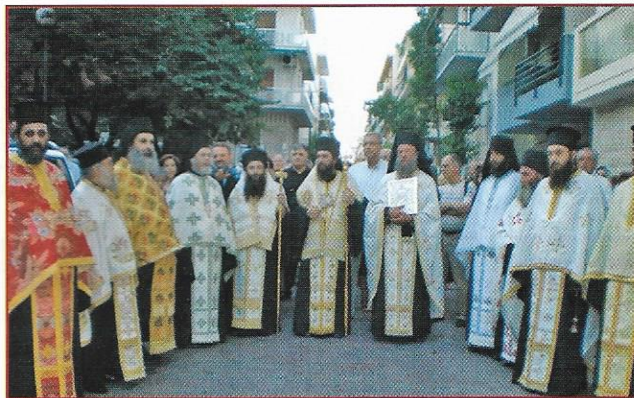
❖ Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ἐπανηγύρισε τήν Δευτέρα 23-6/6-7 ἡ σεμνυνωμένη ἐπ ὀνόματι τοῦ Ὁσ. Νικήτα τοῦ Θηβαίου ὁμώνυμος Ἱ. Μονή Θηβῶν.

❖ Τήν Τρίτη 24-6/7-7 καθ' ἥν ἡμέρα ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τό Γενέθλιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος ἱερούργησε εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου, ἐνῶ μέ κανονική ἄδεια τοῦ ὡς ἄνω ἱεράρχου ἐξάρχου τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τήν Εὐρώπη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἐπεσκέφθη τήν γείτονα Σερβία καί προέστη τῆς ἐτησίας ἑορτῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Νέας Στιένικ.

❖ Ἁγιοπρεπῶς ἑορτάσθη καί ἐφέτος ἡ ἁγία καί μεγάλη ἑορτή τῆς συνάξεως τῶν πανευφήμων καί πρωτοκορυφαίων Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί

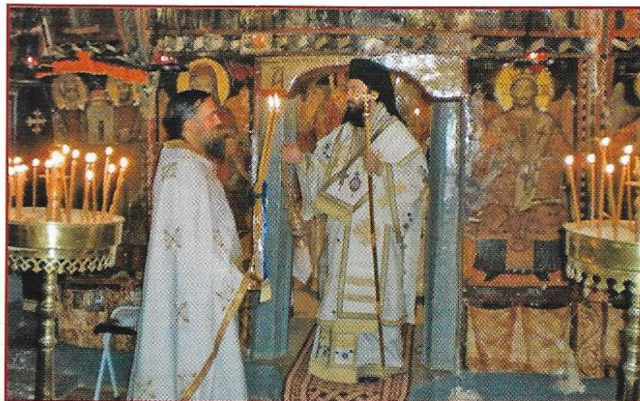

Παύλου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος προέστη τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως τοῦ ἱστορικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Παύλου (Π. Κοκκινιᾶς) Δήμου Ἁγ. Ἰωάννου Ρέντη. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, προέστη, κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καί ἀκολούθως τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς

εἰκόνος εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Δάφνης. Τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς εἰς τόν ὡς ἄνω Ἱ. Ναόν, ἐξ ὀνόματος τοῦ οἰκείου ἱεράρχου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, χοροστάτησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος,

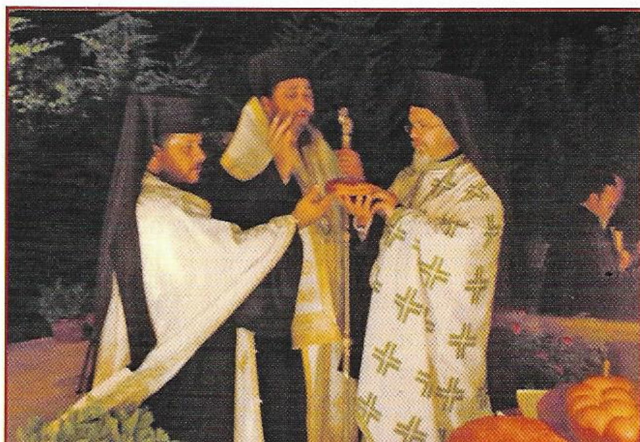

ἐνῶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἱερούργησε εἰς τόν ἱστορικό Ἱ. Ναό Ἁγ. Πέτρου καί Παύλου Λευκτρῶν Βοιωτίας.

Μέ κάθε ἐπισημότητα ἑορτάσθη τήν Δευτέρα 30-6/13-7 ἡ ἐτήσια πανήγυρις τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Δώδεκα Ἀποστόλων Λαρίσης. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καί τοῦ τοπικοῦ ἱεροῦ κλήρου.

❖ Μέ ἰδιαίτερη τιμή καί εὐλάβεια ἑορτάσθη τήν Τρίτη 1/14 Ἰουλίου ἡ μνήμη τῶν Ἁγ. καί ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ εἰς τόν ὁμώνυμο Ἱ. Ναό Αἰγίνης. Τῆς Ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

Μέ τήν ἁρμόζουσα κανονική ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος τό βράδυ τῆς Παρασκευῆς 4/17 Ἰουλίου

προέστη ἱερᾶς ἀγρυπνίας πού ἐτελέσθη πρός τιμήν τοῦ ὁσ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἁγ. Μαρίνης Κερατέας.

❖ Τήν Δευτέρα 14/27 Ἰουλίου, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος προέστη τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Νικοδήμου Ἑλληνικοῦ Γορτυνίας.

❖ Φιλομάρτυρες καί φιλέορτοι χριστιανοί ἐτίμησαν τήν Πέμπτην 17/30 Ἰουλίου τήν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Μαρίνας. Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ.

Γερόντιος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καί κατόπιν τῆς ἱερᾶς λιτανείας εἰς τόν πανηγυρίζοντα ἱστορικό Ἱ. Ναό Ἁγ. Μαρίνης Καλλιπόλεως Πειραιῶς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συνευχομένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, χοροστάτησε εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό πού τελέσθηκε εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἁγ. Μαρίνης Κερατέας. Τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος ἱερούργησε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Μαρίνης Σαλαμῖνος, ἐνῶ, κατά παράκλησίν του, τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Μαρίνης Καλλιπόλεως προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος. Συμπροσευχομένων ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου καί Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος ἱερούργησε εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἁγ. Μαρίνης Κερατέας. Εἰς τό πλαίσιο δεκαπενθημέρου ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως εἰς τήν Αὐστραλία ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μα-

ραθῶνος κ. Φώτιος ἱερούργησε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Μαρίνης Ἀδελαΐδος, καθώς καί ὁ Αἰδεσιμώτατος π. Ἀρσένιος Κοντογιαννόπουλος ἱερούργησε εἰς τό πανηγυρίζον Ἱ. παρεκκλήσιο Ἁγ. Μαρίνης Πάρου.

❖ Ἱερουργοῦντος τοῦ πανοσιωτάτου Ἱερομ. Στεφάνου Τσίκουρα τήν Παρασκευή 18/31 Ἰουλίου ἑόρτασε τήν ἐτήσια πανήγυρί του τό Ἱ. παρεκκλήσιο Παναγίας Γιάτρισσας εἰς Πιραμᾶ Χίου.

❖ Τήν Κυριακή 20-7/2-8 ἱεροπρεπῶς ἑόρτασε τήν ἐτησία πανήγυρί του ὁ Ἱ. Ναός Προφήτου Ἡλιοῦ Βερδικούσης. Τῆς λαμπρᾶς πανηγύρεως, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, προέστη ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος. Τήν παραμονή τῆς ἁγίας αὐτῆς ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε εἰς τόν πανηγυρικό Μ. Ἑσπερινό, πού τελέσθηκε στό πανηγυρίζον Ἱ. παρεκκλήσιο Προφητοῦ Ἠλιοῦ Θηβῶν. Ὁμοίως πανηγύρισε καί τό ἱερό παρεκκλήσιο Προφήτου Ἡλιοῦ Κομοτηνῆς.

❖ Μέ κάθε λαμπρότητα ἡ ἑλληνική ὁμογένεια τήν Τρίτη 22-7/4-8 ἑόρτασε τήν μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος εἰς τόν πανηγυρίζοντα καί περικαλλῆ ὁμώνυμο καθεδρικό Ἱ. Ναό Ἀστόριας Η.Π.Α. Εἰς τίς ἑόρτιες ἱερές ἀκολουθίες, εἰς τίς ὁποῖες συμμετεῖχε πλῆθος ὁμογενῶν ἀδελφῶν μας, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.

Ἁγιοπρεπῶς ἑορτάσθη ἡ μνήμη τῆς Ἁγ. Μαρκέλλης καί εἰς τήν μυροβόλον Χίον. Μετά τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας οἱ Παν/τοι Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Ψωμιᾶς ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Πατέρων Χίου καί Στέφανος Τσίκουρας συνοδευόμενοι ἀπό πιστά μέλη τῆς

ἐκκλησίας μας μετέβησαν εἰς τόν τόπο τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἁγίας, ἔνθα ἀναβλύζει ἁγίασμα, καί ἔψαλλαν ἱερά παράκλησιν.

Εθελοντική ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009

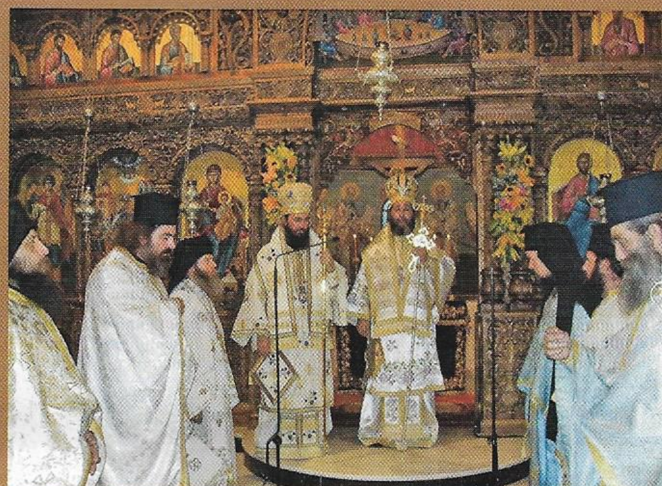
Ι. Ν. Αγ. Αθανασίου, Ν. Φιλαδέλφεια

Η δωρεά αίματος είναι... η ύψιστη μορφή ελεημοσύνης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ἱ. Ναός Ἁγ. Πάντων Θηβῶν, 31-5-2009.

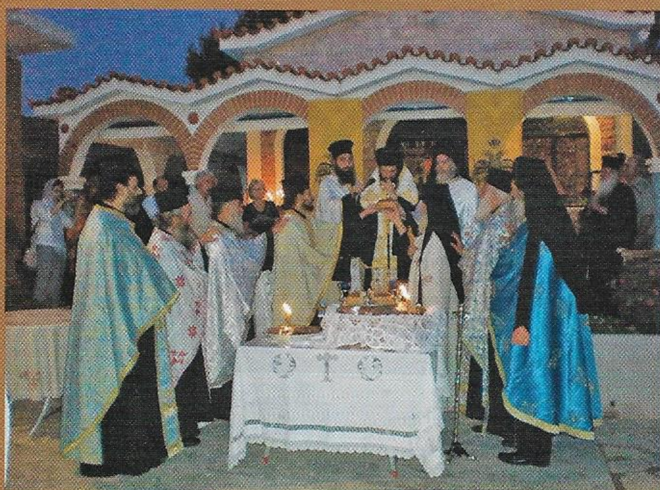
Ὀνομαστήρια Σεβ. Πειραιῶς κ. Γεροντίου, Πειραιεύς 15-6-2009.

Ἱ. Ναός Ἁγ. Ἀποστόλων Λαρίσης, 30-6-2009.

Ἱ. Ναός Ἁγ. Ἀναργύρων Αἰγίνης, 1-7-2009.

Ἱ.Μ. Ἁγίας Μαρίνης Κερατέας, 16-7-2009.

Σύναξις Νέων, Καθεδρικός Ναός Ἀχαρνῶν, 24-8-2009.

ΕΝΤΥΠΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 123/2001
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 1734